

Den Europæiske Unions Tidende

C 91

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

60. årgang

23. marts 2017

Indhold

III *Forberedende retsakter*

REVISIONSRET TEN

2017/C 91/01

Udtalelse nr. 1/2017 (*artikel 322, TEUF*) om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002, (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1305/2013, (EU) nr. 1306/2013, (EU) nr. 1307/2013, (EU) nr. 1308/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014, (EU) nr. 652/2014 og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 541/2014/EU — Revision af finansforordningen — Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1)

1

DA

III

(Forberedende retsakter)

REVISIONSRET TEN

UDTALELSE Nr. 1/2017

(artikel 322, TEUF)

om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002, (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1305/2013, (EU) nr. 1306/2013, (EU) nr. 1307/2013, (EU) nr. 1308/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014, (EU) nr. 652/2014 og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 541/2014/EU

Revision af finansforordningen — Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1)

(2017/C 91/01)

INDHOLD

	Punkt	Side
RESUMÉ.....	I-IX	3
INDLEDNING.....	1-4	4
GRUNDLAGET FOR FORSLAGET.....	5-6	4
Konsekvensanalyse.....	5-6	4
CENTRALE PUNKTER, DER IKKE FIGURERER I KOMMISSIONENS FORSLAG.....	7-27	5
Forvaltning.....	7-15	5
Én enkelt ansvarlighedsrapport.....	7-11	5
Offentliggørelse af en anslået fejlforekomst.....	12-13	6
Revisionsudvalg.....	14-15	6
Ekstern revision.....	16-27	6
Revisionsrettens adgangsret.....	16-17	6
Revisionsrettens årsberetning.....	18-20	6
Revisionsrettens særberetninger.....	21-22	7
Agenturer og offentlig-private partnerskaber (EU-organer).....	23-27	7

	<i>Punkt</i>	<i>Side</i>
ÆNDRINGER FORESLÅET AF KOMMISSIONEN	28-108	7
Forenkling for modtagere af EU-midler	28-34	7
Anvendelse af et enkelt sæt regler til hybride tiltag eller ved kombination af foranstaltninger og instrumenter	35-41	8
Finansielle interventioner	42-50	9
Budgetmæssig fleksibilitet	51-63	11
Trustfonde	64-68	12
Formålsbestemte indtægter	69-76	13
Betalinger baseret på opfyldte betingelser eller opnåede resultater	77-84	14
Resultatramme	85-89	14
Strømlining af rapportering	90-99	15
Revisionsordninger	100-108	17
Gensidig tillid til revisioner	100-105	17
Regler og procedurer for revision	106-108	17
ANDRE PUNKTER	109-148	18
Årsregnskaber	109-112	18
Virksomhedssponsoring	113-116	18
Serviceleveranceaftaler	117-119	19
Regler for offentlige udbud	120-123	19
Sammenlægning af panelet for finansielle uregelmæssigheder med panelet vedrørende systemet for tidlig opdagelse og udelukkelse	124-128	20
Differentieret behandling af investorer	129-131	21
Ændring af støtteberettigelsesperioden for finansielle instrumenter under delt forvaltning	132-133	21
Inddrivelsesregler	134-136	21
Status som »aktiv landbruger«	137-139	21
Betaling til unge landbrugere	140-142	22
Definitioner	143-148	22
BILAG I — KOMMISSIONENS ÆNDREREDE TEKST OG REVISIONSRETTENS FORSLAG		24
BILAG II — RAPPORTERING		28

REVISIONSRETEN FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 322, sammenholdt med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 106A,

under henvisning til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002 ⁽¹⁾, (EU) nr. 1296/2013 ⁽²⁾, (EU) nr. 1301/2013 ⁽³⁾, (EU) nr. 1303/2013 ⁽⁴⁾, (EU) nr. 1304/2013 ⁽⁵⁾, (EU) nr. 1305/2013 ⁽⁶⁾, (EU) nr. 1306/2013 ⁽⁷⁾, (EU) nr. 1307/2013 ⁽⁸⁾, (EU) nr. 1308/2013 ⁽⁹⁾, (EU) nr. 1309/2013 ⁽¹⁰⁾, (EU) nr. 1316/2013 ⁽¹¹⁾, (EU) nr. 223/2014 ⁽¹²⁾, (EU) nr. 283/2014 ⁽¹³⁾, (EU) nr. 652/2014 ⁽¹⁴⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 541/2014/EU ⁽¹⁵⁾ ⁽¹⁶⁾,

under henvisning til Rådets anmodning af 9. december 2016 om en udtalelse om dette forslag —

VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

RESUMÉ

I. Finansforordningen fastsætter principperne og procedurerne for fastlæggelsen og anvendelsen af Den Europæiske Unions (EU's) budget og for kontrollen af EU-midlerne.

II. Vi mener, at Kommissionen bør benytte revisionen af finansforordningen til at bringe sine forvaltningsordninger i overensstemmelse med bedste internationale praksis. Vi beskæftiger os navnlig med den integrerede rapportering, den anslåede fejlforekomst og revisionsudvalget (punkt 7-15).

III. Kommissionen foreslår en ændring af den måde, vi præsenterer vores særberetninger på, men vi mener, at ændringen vil gøre dem mindre læservenlige. Dette forsøg på at regulere et forhold af grundlæggende betydning for vores uafhængighed finder vi bekymrende (punkt 18-22).

IV. Vi støtter generelt de foreslåede forenklinger for modtagere af EU-midler (punkt 28-34) og foreslår, at Kommissionen præciserer forslagene om kombination af budgetgennemførelsesinstrumenter eller -metoder (punkt 35-41). Vi bemærker, at de foreslåede ændringer vedrørende finansielle instrumenter er potentielt positive, men at de bør præciseres (punkt 42-50).

V. Kommissionen foreslår detaljerede ændringer af forvaltningen af budgettransaktioner uden at overveje, om de eksisterende mekanismer stadig er hensigtsmæssige. Vi mener, at der er mulighed for en væsentlig forenkling af budgetordningerne (punkt 51-63). Vi støtter ikke de foreslåede ændringer vedrørende anvendelsen af formålsbestemte indtægter og anser det for unødvendigt at beholde kategorien interne formålsbestemte indtægter (punkt 69-76).

VI. Forslaget om at udvide anvendelsen af trustfonde til at omfatte interne politikker kommer for tidligt og rejser spørgsmål vedrørende administration, omkostninger og regnskabspligt (punkt 64-68).

⁽¹⁾ EFT L 311 af 14.11.2002, s. 3.

⁽²⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 238.

⁽³⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 289.

⁽⁴⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320.

⁽⁵⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 470.

⁽⁶⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 487.

⁽⁷⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 549.

⁽⁸⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 608.

⁽⁹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.

⁽¹⁰⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 855.

⁽¹¹⁾ EUT L 348 af 20.12.2013, s. 129.

⁽¹²⁾ EUT L 72 af 12.3.2014, s. 1.

⁽¹³⁾ EUT L 86 af 21.3.2014, s. 14.

⁽¹⁴⁾ EUT L 189 af 27.6.2014, s. 1.

⁽¹⁵⁾ EUT L 158 af 27.5.2014, s. 227.

⁽¹⁶⁾ COM(2016) 605 final.

VII. Vi støtter den bredere anvendelse af betalinger baseret på opfyldte betingelser eller opnåede resultater og opfordrer til yderligere præcisering af den foreslåede resultatramme (punkt 77-89).

VIII. Vi glæder os over udsigten til, at Kommissionen vil konsolidere sine rapporter, men mener ikke, at følgerne af de foreslåede ændringer er blevet vurderet til bunds. »Den integrerede regnskabsaflæggelsespakke«, som Kommissionen foreslår, ville blive på flere tusinde sider og indeholde mange gentagelser (punkt 90-99).

IX. Vi behandler også andre foreslåede ændringer, som ikke er fremhævet i Kommissionens begrundelse, herunder ændringer af sektorspecifikke regler (punkt 109-148).

INDLEDNING

1. Finansforordningen fastsætter principperne for EU's almindelige budget. Revisionen af den vil påvirke opstillingen af budgettet og anvendelsen af midlerne og giver mulighed for at forbedre EU's økonomiske forvaltning.

2. Nogle af de ændringer, Kommissionen foreslår, såsom at fremme anvendelsen af forenklede former for bidrag og betalinger baseret på betingelser eller mål ved alle forvaltningsmetoder, kan føre til forenklinger i forbindelse med forvaltning og modtagelse af EU-midler. Mange af disse ændringer afspejler anbefalinger fremsat i Revisionsrettens seneste årsberetninger. Detaljerede regler kan imidlertid ikke erstatte forsvarlig ledelse og forvaltning. For at få den ønskede effekt skal disse ændringer føres ud i praksis af ansvarsbevidste ansatte og overvåges af de styrende organer.

3. Kommissionen beskriver sit forslag som »en ambitiøs revision af de generelle finansielle regler, ledsaget af tilsvarende ændringer af de sektorspecifikke finansielle regler«⁽¹⁾. Den anfører også, at forslaget bidrager til to af de overordnede mål for midtvejsevalueringen af FFR: forenkling og fleksibilitet. Forslaget indeholder et stort antal detaljerede ændringer, der navnlig vedrører:

— tilskud (punkt 28-34)

— finansielle interventioner (punkt 42-50)

— budgettransaktioner (punkt 51-63)

— bidrag baseret på resultater (punkt 77-84)

— rapportering (punkt 90-99).

4. Den første del af vores udtalelse (punkt 7-27) omhandler emner, som vi mener burde have figureret i den foreslåede finansforordning. Punkt 28-148 omhandler ændringer foreslået af Kommissionen og følger strukturen i forslagens begrundelse.

GRUNDLAGET FOR FORSLAGET

Konsekvensanalyse

5. Ifølge den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning skal Kommissionen foretage konsekvensanalyser af sine lovgivnings- og ikkelovgivningsinitiativer, delegerede retsakter og gennemførelsesforanstaltninger, som forventes at få betydelige økonomiske, miljømæssige eller sociale indvirkninger. Vi mener, at Kommissionen burde have foretaget en konsekvensanalyse, før den offentliggjorde forslaget⁽²⁾.

6. For at bidrage til at opfylde den interinstitutionelle aftales mål foreslår vi, at det indføres som et krav i finansforordningen, at der foretages konsekvensanalyser af lovgivnings- og ikkelovgivningsinitiativer, delegerede retsakter og gennemførelsesforanstaltninger, som forventes at få betydelige økonomiske, miljømæssige eller sociale indvirkninger.

⁽¹⁾ Forslagets begrundelse — s. 2.

⁽²⁾ Vi har fremsat lignende bemærkninger om f.eks. midtvejsevalueringen af den flerårige finansielle ramme, forordning (EU) 2015/1017 om Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSl) og forslaget KOM(2016) 597 om ændring af EFSl-forordningen.

CENTRALE PUNKTER, DER IKKE FIGURERER I KOMMISSIONENS FORSLAG**Forvaltning ⁽¹⁾****Én enkelt ansvarlighedsrapport**

7. Kommissionen har ikke implementeret en anerkendt forvaltningsramme og angiver ikke i sine årlige rapporter, i hvilket omfang en sådan ramme bliver anvendt ⁽²⁾. Regnskabet opstilles i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandards for den offentlige sektor (IPSAS), men der udarbejdes ingen ledsagende rapport, som giver et samlet overblik over Kommissionens forvaltning, præstationer og strategi sammenholdt med de risici, der er forbundet med at opnå dens mål. Kommissionen anslår omfanget af ulovlige og regelstridige transaktioner (jf. også punkt 12) i den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport (indtil 2015 i »den sammenfattende rapport«), men denne rapport sendes først til interessenterne, herunder os, når den årlige revision er afsluttet. Oplysningerne er spredt (og bliver somme tider gentaget) i dokumenter på kommissions- og generaldirektoratniveau, der forelægges særskilt gennem hele året (og ofte for sent til, at de kan blive taget i betragtning sammen med revisionen af årsregnskabet eller blive behandlet i vores årsberetning).

8. Vi mener, at Kommissionen bør benytte revisionen af finansforordningen som en anledning til at ajourføre sine forvaltningsordninger. Den foreslåede finansforordning indeholder nogle ændringer vedrørende forvaltningen, men de er ikke altid i overensstemmelse med bedste internationale praksis, og der er en række centrale forvaltningselementer, som forslaget ikke behandler.

9. Kommissionen bør strømline sin rapportering yderligere ved (helst) at udarbejde én enkelt ansvarlighedsrapport eller (som alternativ) en serie af rapporter. Dechargemyndigheden bør have ét enkelt klart dokument, hvor Kommissionen redegør for sine handlinger, for sin anvendelse af budgettet og for de opnåede resultater. Vi glæder os over, at Kommissionen har samlet en række rapporter i »den integrerede regnskabsaflæggelsespakke« (IFRP). Hvis denne pakke skal blive til én enkelt ansvarlighedsrapport (og udgøre en egentlig integreret pakke), skal den imidlertid:

- være uden gentagelser (f.eks. er det meningen, at IFRP skal behandle korrektioner og inddrivelser fem forskellige steder)
- fremlægges for revisorerne som én enkelt pakke
- give et omfattende (men ikke udtømmende) overblik over årets aktiviteter.

10. Som vi anbefalede i særberetning nr. 27/2016, bør en sådan rapport indeholde:

- en rapport fra formanden
- oplysninger om aktiviteter i løbet af året og opnåelse af politiske mål
- en drøftelse af operationelle og strategiske risici
- en rapport om de ikke-finansielle resultater
- en forvaltningsopgørelse
- en rapport om revisionsudvalgets funktion og konklusioner
- en redegørelse for den finanspolitiske holdbarhed på mellemlang og lang sigt sammen med — hvor det er relevant — links til de oplysninger, der er indeholdt i andre rapporter.

Nogle af disse oplysninger foreligger allerede. I *bilag II* giver vi en oversigt over de eksisterende rapporter, Kommissionens forslag og vores forslag.

11. Kommissionen bør fremlægge denne ansvarlighedsrapport eller serie af ansvarlighedsrapporter rettidigt i forbindelse med revisionen af regnskabet og revisors kontrol af, at andre oplysninger, der fremlægges heri, stemmer overens med regnskabsoplysningerne. I det følgende behandler vi andre potentielle ændringer af Kommissionens forslag, der kan give EU-rapporteringen en bedre (og mere integreret) struktur.

⁽¹⁾ Dette afsnit er baseret på bemærkningerne og anbefalingerne i vores særberetning nr. 27/2016 »Forvaltning i Kommissionen — bedste praksis?»

⁽²⁾ Jf. også artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/95/EU af 22. oktober 2014 om ændring af direktiv 2013/34/EU for så vidt angår offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger og oplysninger om mangfoldighed for visse store virksomheder og koncerner (EUT L 330 af 15.11.2014, s. 1).

Offentliggørelse af en anslået fejlforekomst

12. Hvor der er en høj risiko for regelstridighed, er det bedste praksis ⁽¹⁾ både at drøfte risikoen og at kvantificere graden af den og dens sandsynlige virkning. Kommissionen har mange ansatte, der arbejder inden for revision og kontrol, og EU-lovgivningen kræver ligeledes omfattende kontroller af udgifterne for de organer, der forvalter EU-midlerne. Kommissionens rapportering om dette emne retter en væsentlig opmærksomhed mod den »korrigerende kapacitet« (Kommissionens mulighed for at udelukke udgiftsanmeldelser efter oprindelig at have godkendt dem) frem for mod kvantificering og analyse af karakteren af de fejl, som den finder frem til. Det centrale dokument om dette (»Beskyttelse af EU-budgettet«) giver ikke et skøn over omfanget af regelstridige udgifter i oprindelige eller i godkendte anmodninger om godtgørelse.

13. Vi anbefaler, at det indføres som et krav i den foreslåede finansforordning, at Kommissionen ⁽²⁾ som en del af årsregnskabet eller de ledsagende oplysninger offentliggør en anslået fejlforekomst baseret på en konsekvent metode og fremlægger den for os sammen med det foreløbige regnskab (dvs. i udkastet til ansvarlighedsrapporten).

Revisionsudvalg

14. Det er bedste praksis for styrende organer i den offentlige sektor at oprette et revisionsudvalg eller en tilsvarende gruppe eller funktion ⁽³⁾. Det er vores vurdering, at Kommissionens revisionsopfølgingsudvalg fraviger bedste praksis, da kun et lille mindretal af dets medlemmer er uafhængige af institutionen ⁽⁴⁾, og dets ansvarsområde ikke omfatter regnskabsaflæggelse, uregelmæssigheder og risikostyring ⁽⁵⁾.

15. Kommissionen bør benytte revisionen af finansforordningen som en anledning til at fastsætte specifikke krav om oprettelse og anvendelse af et revisionsudvalg i EU-institutioner med udgiftsansvar og fastlægge dets sammensætning og opgaver i overensstemmelse med bedste internationale praksis.

Ekstern revision

Revisionsrettens adgangsret

16. Det er vigtigt, at vi rettidigt og på en hensigtsmæssig måde får adgang til de oplysninger, vi skal bruge til vores revision. Vi har brug for direkte adgang til Kommissionens data samt mulighed for, hvor det er påkrævet, at analysere disse data i vores egne lokaler med vores egne dataanalyseværktøjer. De dokumenter, vi skal undersøge, bør forelægges tidligt (og som udkast), så vi kan sikre rettidig rapportering.

17. Artikel 249 i den nuværende finansforordning indeholder bestemmelser om vores adgang til dokumenter og data, der opbevares elektronisk. Vi mener, at der er behov for yderligere præciseringer, navnlig af bestemmelserne om adgangsretten til IT-systemer. I *bilag I* giver vi vores forslag til ændring af artikel 249.

Revisionsrettens årsberetning

18. I artikel 250 stiller Kommissionen forslag om at reducere den tid, vi har til at meddele de bemærkninger, der skal medtages i årsberetningen, ved at ændre fristen fra den 30. juni til den 15. juni. Der foreslås imidlertid ikke en tilsvarende ændring vedrørende de oplysninger, vi skal have fra Kommissionen. For at gøre det muligt at gentage forløbet fra 2016, hvor vores årsberetning blev offentliggjort en måned tidligere end krævet, bør fristerne for Kommissionens og de andre institutioners fremsendelse af årsregnskaber og dertil relaterede oplysninger justeres. F.eks. bør fristen for fremsendelse af det endelige konsoliderede årsregnskab (artikel 238, stk. 5) ændres fra den 31. juli til den 30. juni, og fristen for modtagelse af institutionernes svar til de bemærkninger, der skal medtages i årsberetningen, bør ændres fra den 15. oktober til den 15. juli (artikel 250, stk. 1) (jf. også *bilag II*).

⁽¹⁾ Eksempler på bedste praksis: Det Forenede Kongerige, Arbejds- og Pensionsministeriets årsregnskab; Irland, Socialministeriets årsregnskab.

⁽²⁾ Jf. anbefaling 2 f) i særberetning nr. 27/2016. Kommissionen accepterede denne anbefaling.

⁽³⁾ CIPFA/IFAC, »International Framework: Good Governance in the Public Sector«, 2014, s. 29-30. Kommissionen, Revisionsretten, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget har revisionsudvalg med forskellig sammensætning og forskellige roller.

⁽⁴⁾ Kommissionen arbejder på at tilføje endnu et uafhængigt medlem.

⁽⁵⁾ Særberetning nr. 27/2016, punkt 65.

19. For bedre at afspejle formålet og arten af »den kontradiktoriske procedure« foreslår vi, at de to første sætninger i artikel 250 ændres som vist i *bilag I*.

20. Med hensyn til placeringen af institutionernes svar i vores beretninger mener vi, at Revisionsretten i kraft af sin administrative uafhængighed må være beføjet til at afgøre, hvordan den vil præsentere sine beretninger i overensstemmelse med de internationale revisionsstandarder. Vi mener, at offentliggørelsen af de enkelte institutioners svar »ved siden af« vores bemærkninger gør teksten mindre flydende og læsbar, navnlig når svarene er længere end vores egen tekst. Derfor foreslår vi, at svarene til årsberetningen offentliggøres i de enkelte kapitler efter vores tekst, svarende til den aktuelle praksis i forbindelse med særberetninger.

Revisionsrettens særberetninger

21. Vores kommentar vedrørende »den kontradiktoriske procedure« (jf. punkt 19) gælder også omtalen af særberetninger i artikel 251. Med hensyn til den frist på seks uger, som de reviderede institutioner har til at meddele deres svar, mener vi ikke, at der i lovgivningen på dette niveau er nogen grund til at omtale, at denne frist kan suspenderes, eller angive en mulig årsag til at gøre det.

22. Med hensyn til den foreslåede ændring i afsnittet om placeringen af svar i særberetninger gentager vi vores synspunkt fra punkt 20 om, at denne bestemmelse strider mod Revisionsrettens legitime administrative uafhængighed. Endvidere skal det bemærkes, at vi efter for nylig at være gået over til papirløs offentliggørelse er ved at udvikle nye måder at præsentere vores revisionsresultater på. Bl.a. undersøger vi de forskellige muligheder inden for elektronisk offentliggørelse, herunder at give læseren fleksibilitet med hensyn til, hvordan teksten skal vises. Vi foreslår derfor, at den nuværende ordlyd »offentliggøres sammen med særberetningen« bevares.

Agenturer og offentlig-private partnerskaber (EU-organer)

23. Artikel 69, stk. 6, i den foreslåede finansforordning indeholder en bestemmelse om, at regnskaberne for de organer, der er nedsat i henhold til TEUF og Euratomtraktaten og modtager bidrag fra EU-budgettet (dvs. agenturerne), fortsat skal revideres af uafhængige eksterne revisorer, inden de konsolideres i EU-regnskabet. Vi ville således fortsætte med at tage resultaterne af deres revision i betragtning ved udarbejdelsen af vores egne beretninger. Det ville være en god forbedring af den tidligere ordning, hvis det ikke kun var regnskaberne, men også de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, der blev undersøgt af uafhængige eksterne revisorer.

24. Agenturernes samlede budgetter udgør under 2 % af EU-budgettet som helhed. Trods deres begrænsede udgifter spiller agenturerne en væsentlig rolle i forbindelse med udviklingen og gennemførelsen af EU's politikker, og en mere effektiv ordning vedrørende de tilbagevendende aspekter af den årlige revision ville give os mulighed for at koncentrere os mere om agenturernes resultater.

25. I øjeblikket udarbejder vi en særlig årsberetning om hvert agentur. Beretningen indeholder en revisionserklæring (en erklæring om regnskaberne og om transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed) og, hvis det er påkrævet, bemærkninger om emner af særlig betydning. I 2016 blev der offentliggjort 41 af disse beretninger med 82 erklæringer og ca. 90 specifikke bemærkninger. For at øge effektiviteten foreslår vi en ændring af reglerne om årlig rapportering. Vi foreslår, at vi fremover får mulighed for at overveje at udarbejde en enkelt konsolideret revisionsberetning, der omfatter samtlige agenturer.

26. Vi foreslår følgende ordning for revisionen af disse organer. Ud over at efterprøve regnskaberne skulle uafhængige eksterne revisorer også efterprøve de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, men vi skulle fortsat være ansvarlige for at afgive endelige revisionserklæringer om samtlige organer. Denne model ville give os mulighed for i videst muligt omfang at basere os på arbejde udført af uafhængige eksterne revisorer og arbejde udført af Den Interne Revisionstjeneste. I *bilag I* giver vi vores forslag til ændring af de relevante artikler.

27. Den valgte løsning bør også anvendes i forbindelse med de offentlig-private partnerskabsorganer, der er omhandlet i artikel 70.

ÆNDRINGER FORESLÅET AF KOMMISSIONEN

Forenkling for modtagere af EU-midler

28. De foranstaltninger, Kommissionen foreslår, vedrører tilskud og forenklede former for EU-bidrag.

Kommissionens forslag

29. De væsentligste ændringer tager sigte på:

- at ligestille forenklede former for EU-bidrag med finansiering baseret på godtgørelse af støtteberettigede udgifter (artikel 121, litra b-d))
- i tilfælde, hvor basisretsakten tillader det, at udvide anvendelsen af forenklede former for tilskud til operationer under indirekte forvaltning og strømline deres godkendelsesprocedure (fastsat af den anvisningsberettigede) samt at øge deres fokus på output (artikel 175)
- at afskaffe princippet om forbud mod fortjeneste ⁽¹⁾ for tilskudsmodtagere
- at indføre en mulighed for at anerkende frivilligt arbejde som støtteberettigede omkostninger (artikel 175, stk. 8, og artikel 180, stk. 2, litra b))
- at undtage tilskud til fysiske personer i form af stipendier til studier, forskning, praktikophold eller erhvervsuddannelse eller direkte støtte til arbejdsløse og flygtninge fra princippet om ikke-kumuleret tildeling og ingen dobbeltfinansiering (artikel 185).

Vores analyse

30. Den foreslåede finansforordning indeholder ingen instrukser om udgiftsordningernes udformning. Det gør det vanskeligt at fastslå, hvilke typer projekter denne forenkling vil gavne. Tilsvarende står det på nuværende tidspunkt ikke klart, hvordan Kommissionen i praksis vil opfylde sit mål om at lægge mere vægt på kvaliteten af resultater (output) og kvaliteten af den anvisningsberettigedes vurdering af praksis for omkostningsberegning.

31. I øjeblikket gør Kommissionen sjældent brug af sin ret til at inkassere fortjenester. Kommissionen bemærker ⁽²⁾, at indtægtskabende projekter som udgangspunkt bør støttes ved hjælp af finansielle instrumenter snarere end tilskud.

32. Anerkendelse af frivilligt arbejde som støtteberettigede omkostninger i forbindelse med medfinansiering vil tilskynde støttemodtagerne til at gøre mere brug af denne form for input, hvilket vil betyde, at de vil få alle andre omkostninger godtgjort fuldt ud, og at risikoen for, at midler anvendes uretmæssigt, fuldt ud vil blive båret af EU-budgettet. Forslaget vil både kunne komplicere Kommissionens kontrol af medfinansieringen og beregningen af indirekte omkostninger. I lyset af forslaget om mere resultatbaseret finansiering i stedet for godtgørelse af støtteberettigede omkostninger betragter vi dette forslag som en unødvendig komplikation, der øger risikoen for fejl.

33. Forslaget lægger op til at forenkle forvaltningen af de tilskud til fysiske personer, der er omtalt i artikel 185, ved at tillade, at bestemte typer støttemodtagere modtager mere end ét tilskud, og at EU-budgettet finansierer de samme omkostninger mere end én gang.

Konklusion

34. På baggrund af vores analyse:

- kan vi ikke se noget behov for at afskaffe princippet om forbud mod fortjeneste
- overbeviser argumenterne for at tillade, at støttemodtagere kan opfylde betingelserne om medfinansiering udelukkende ved at sætte en værdi på frivilliges ulønnede arbejde os ikke, selv om vi støtter ambitionen om at forenkle reglerne. Dette mål ville bedre kunne opfyldes ved at anvende rent objektivt baserede finansieringsstrukturer
- mener vi, at den undtagelse, der foreslås i artikel 185, bør begrænses til artiklens to første stykker, dvs. princippet om ikke-kumuleret tildeling.

Anvendelse af et enkelt sæt regler til hybride tiltag eller ved kombination af foranstaltninger og instrumenter

Kommissionens forslag

35. Kommissionen forslår at anvende et enkelt sæt regler:

- ved kombination af gennemførelsesmetoder eller budgetgennemførelsesinstrumenter (såsom tilskud og finansielle instrumenter) (artikel 208, stk. 2)

⁽¹⁾ Artikel 125 i den nuværende finansforordning fastsætter, at »tilskud [ikke må] have til formål eller bevirke, at tilskudsmodtageren [...] opnår en fortjeneste» (princippet om forbud mod fortjeneste), og at »når der opnås en fortjeneste, er Kommissionen berettiget til at inkassere en procentdel af denne fortjeneste svarende til Unionens bidrag».

⁽²⁾ Forslagets begrundelse — s. 6.

- ved at gøre det lettere at kombinere midler (så medlemsstaterne kan anmode om, at midler tildelt ved delt gennemførelse overføres til EU og forvaltes af Kommissionen ved direkte eller indirekte gennemførelse (artikel 125))
- ved samarbejde med »betroede partnere«⁽¹⁾.

36. Ændringerne af de sektorspecifikke forordninger giver også mulighed for at kombinere midler fra de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fondene) med finansielle instrumenter støttet af Den Europæiske Fond For Strategiske Investeringer (EFSl).

37. Kommissionen foreslår, at de finansielle partnerskabsrammeaftaler skal omfatte direkte og indirekte gennemførelse. Dette ville gøre det muligt at indgå revisionsaftaler med personer og enheder, der forvalter EU-midler, eller med tilskudsmodtagerne.

Vores analyse

38. Kommissionen har indført et nyt afsnit kaldet »Fælles regler« med det formål at samle alle de regler, der gælder for flere budgetgennemførelsesmetoder. Vi støtter hensigten bag dette. Men det gælder for dette ligesom for andre afsnit (udbud, tilskud — jf. punkt 120-123), at emnerne også behandles andre steder i forslaget. Den ønskede forenkling af teksten opnås derfor ikke.

39. Kombinationer af forskellige finansieringsinstrumenter kan være forbundet med risici, f.eks. for dobbeltfinansiering eller fortrængning af private investeringer, som det så vil være nødvendigt at håndtere. Endvidere vil Kommissionen være nødt til at sikre, at sådanne kombinationer er i overensstemmelse med princippet om medfinansiering og statsstøtte-reglerne. For at sikre gennemsigtighed og ansvarlighed mener vi, at kombinationer af finansieringsinstrumenter bør overvåges tilstrækkeligt, bl.a. hvad angår de opnåede resultater og mål og bogføres og rapporteres korrekt.

40. Vi forstår, at forslaget i artikel 126, stk. 3, om revisionsaftaler vedrører Kommissionen. Af klarhedshensyn bør det præciseres, at revisions- eller verificeringsaftaler ikke begrænser vores adgang til de oplysninger, der er nødvendige for revisionen af Unionens midler. Endvidere mener vi, at henvisningen i sidste sætning af artikel 126, stk. 3, til trepartsaftalen mellem Den Europæiske Revisionsret, Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og Kommissionen (i medfør af artikel 287, stk. 3, i TEUF) er overflødig og bør udgå.

Konklusion

41. Vi anbefaler:

- at Kommissionen anmodes om at indføre passende foranstaltninger til at håndtere de risici, der er forbundet med at kombinere finansieringskilder
- at artikel 126, stk. 3, ændres som foreslået i *bilag I*.

Finansielle interventioner

Kommissionens forslag

42. De centrale ændringer på dette område omfatter:

- fastlæggelse af én enkelt retlig ramme for EU's forskellige former for finansielle transaktioner (afsnit X)
- standardisering af behandlingen af interne formålsbestemte indtægter, der er frembragt af finansielle transaktioner (artikel 20 og artikel 202, stk. 2) (jf. også punkt 69 og 76)
- fastlæggelse af Unionens maksimale finansielle forpligtelse (artikel 203)
- oprettelse af en fælles hensættelsesfond og indførelse af en effektiv tilførselssats (artikel 205 og 206)
- indførelse af resultatbaserede vederlag til de enheder eller modparter, som medvirker til gennemførelsen af budgetgarantier (foruden dem, der medvirker til gennemførelsen af finansielle instrumenter) (artikel 202, stk. 1, litra g))
- indførelse af krav om forudgående vurderinger af finansielle instrumenter eller budgetgarantier, enten individuelt eller som led i et program (artikel 202, stk. 1, litra h))
- indførelse af én enkelt årlig beretning om finansielle instrumenter, budgetgarantier og finansiell bistand (artikel 207 og 242).

⁽¹⁾ Enheder, som Kommissionen kan opbygge et mere tillidsbaseret forhold til på grundlag af en forudgående vurdering eller på grundlag af krav om anvendelse af bestemte procedurer.

43. Artikel 203 fastlægger EU's maksimale finansielle forpligtelse i forbindelse med de tre typer finansielle transaktioner. Vi bemærker, at budgetgarantier og finansiell bistand også kan påføre EU eventualforpligtelser, og at det beløb, der besiddes i finansielle aktiver, ikke nødvendigvis vil være tilstrækkeligt til at dække de finansielle forpligtelser.

44. De finansielle risici, som følger af en budgetgaranti eller finansiell bistand, er dækket af en hensættelse, der er fastsat som en procentdel (tilførselssats) af den bevilgede finansielle forpligtelse. Hensættelserne til finansielle instrumenter vedrører de fremtidige betalinger i forbindelse med instrumenternes budgetmæssige forpligtelse. Det foreslås, at disse hensættelser indsættes på en fælles hensættelsesfond, som forvaltes direkte af Kommissionen (artikel 205). Den foreslåede finansforordning gør det også muligt at overføre overskud mellem budgetgarantier og foranstaltninger til finansiell bistand (artikel 206, stk. 3, litra a)).

Vores analyse

45. Vi glæder os over Kommissionens forslag om at lade finansforordningen omfatte budgetgarantier og finansiell bistand og om at samle EU's forskellige typer finansielle transaktioner i samme afsnit.

46. I forslaget om oprettelse af en fælles hensættelsesfond forklares det ikke, hvordan denne fond skal fungere, hvordan den effektive tilførselssats skal beregnes, og hvilket forhold der skal være mellem den tilførselssats, der fastsættes i basisretsakten, og den effektive tilførselssats.

47. Vi mener, at indførelsen af resultatbaserede gebyrer (artikel 202, stk. 1, litra g)) er en positiv udvikling, men bemærker, at aftaler og resultatmålinger vil skulle udformes hensigtsmæssigt og gennemføres med omhu. Kommissionen bør imidlertid ikke give mulighed for, at administrationsgebyrer kan beregnes som en procentdel af det kumulerede bevilgede EU-bidrag (inklusive uudnyttede budgetforpligtelser).

48. Vi støtter indførelsen af kravet om forudgående vurderinger af EU's finansielle transaktioner og mener, at der bør gives mulighed for at foretage mellemliggende vurderinger, så der kan tages højde for ændringer i markedsvilkårene ⁽¹⁾.

49. På nuværende tidspunkt kan oplysningerne om EU's finansielle transaktioner findes i forskellige rapporter ⁽²⁾. Vi glæder os over Kommissionens forslag om at samle alle rapporteringskrav (undtagen kravet om fremlæggelse af årsregnskabet og de ledsagende oplysninger) i ét enkelt dokument, der vedlægges budgetforslaget ⁽³⁾. Vi antager, at det mindst vil have samme informationsniveau som de nuværende rapporter, og at det vil beskrive situationen pr. 30. juni i året for offentliggørelsen.

Konklusion

50. Vi anbefaler:

- at det i den foreslåede finansforordning beskrives, hvordan den fælles hensættelsesfond skal fungere, og hvordan den effektive tilførselssats skal beregnes
- at forslaget om betaling af resultatbaserede gebyrer godkendes under hensyntagen til vores kommentarer ovenfor
- at forslaget om indførelse af forudgående vurderinger af finansielle transaktioner godkendes
- at det præciseres, hvilken periode det årlige rapporteringsdokument skal dække, og hvilke oplysninger det skal indeholde (artikel 207).

⁽¹⁾ Jf. også anbefaling 1 i særberetning nr. 19/2016 »Gennemførelse af EU's budget gennem finansielle instrumenter — hvad man kan lære af programperioden 2007-2013«.

⁽²⁾ F.eks.: »Working document accompanying the Draft Budget 2017«, »Annex on financial instruments accompanying the Budget 2017«, »Annual report on the activities relating to financial instruments«, »Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet: Gennemførelse af makrofinansiell bistand til tredjelande i 2015«, »Beretning fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om garantier dækket af det almindelige budget — Situationen pr. 31. december 2015«, »Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om Den Europæiske Unions låntagnings- og långivningsaktiviteter i 2015«.

⁽³⁾ Dette skal forelægges Europa-Parlamentet og Rådet inden den 1. september i det år, der ligger forud for det, forslaget vedrører.

Budgetmæssig fleksibilitet

Kommissionens forslag

51. Kommissionen har foreslået foranstaltninger til at forbedre den budgetmæssige »fleksibilitet«. De kan sammenfattes som følger:

- oprettelse af en »fleksibilitetspude«⁽¹⁾ for bestemte instrumenter til eksterne foranstaltninger (artikel 12, stk. 2, litra e))
- forøgelse af den »negative reserve«⁽²⁾ (artikel 48)
- opblødning af reglerne for »særlige instrumenter« (artikel 28, stk. 1, litra e), og artikel 30, stk. 5)
- indførelse af en mulighed for, at medlemsstaterne kan overføre midler, de har fået tildelt under delt forvaltning, til instrumenter, der forvaltes på EU-niveau (artikel 125 og artikel 265, stk. 6, samt artikel 30a i forordning (EU) nr. 1303/2013)
- ændring af reglerne om fremførsler (artikel 12) og formålsbestemte indtægter (jf. punkt 69-76) for at øge de disponible midler og Kommissionens mulighed for at afgøre, hvor og hvordan de anvendes
- generel udvidelse af Kommissionens beslutningsmæssige beføjelser med hensyn til at foretage budgetoverførsler og overføre midler fra år til år (artikel 28-30).

Vores analyse

Fleksibilitetspude

52. Forslaget øger budgetsystemets kompleksitet ved at oprette endnu en reserve og tilføje endnu en undtagelse til artikel 12, stk. 2, der omhandler fremførsler (jf. også punkt 57-60).

Negativ reserve

53. Den »negative reserve« er kun blevet brugt i 2011. Forslaget indeholder ingen stærk begrundelse for anmodningen om at fordoble dens kapacitet til 400 millioner euro.

Overførsler fra delt forvaltning til EU-niveau

54. Uden denne nye bestemmelse ville de pågældende midler blive tilbagebetalt til EU-budgettet, hvis de ikke anvendes inden for fristen. Overførsler fra instrumenter under delt gennemførelse til instrumenter under direkte eller indirekte gennemførelse kunne i praksis udgøre overførsler ikke blot mellem medlemsstater⁽³⁾, men også mellem budgetafsnit, og ændre fordelingen af midlerne mellem udgiftsområderne i FFR.

55. Der synes ikke at være taget højde for inddragelse af budgetmyndigheden. Da denne bestemmelse vil kunne betragtes som en overførselsmekanisme, bør den være omfattet af de samme procedurer, gennemsigtighedskrav og muligheder for offentlig kontrol, som gælder for sådanne mekanismer.

56. Kommissionen foreslår i samme artikel at øge EFSI's risikobærende kapacitet. Det står ikke klart, hvordan dette vil skulle opnås.

Fremførsler, undtagelser fra principperne om etårighed og specificering

57. I øjeblikket er den generelle regel, at bevillinger, der ikke er udnyttet ved udgangen af regnskabsåret, bortfalder. Der er imidlertid en række undtagelser fra denne regel. Der gælder særlige bestemmelser for ikke-opdelte bevillinger til byggeprojekter og for betalingsbevillinger til tidligere indgåede forpligtelser eller fremførte forpligtelsesbevillinger, når de pågældende budgetposter for det følgende år ikke dækker behovet.

⁽¹⁾ »Fleksibilitetspuden« giver Kommissionen mulighed for at fremføre op til 10 % af de årlige bevillinger til tre budgetinstrumenter (instrumentet til førtiltrædelsesbistand (IPA II), det europæiske naboskabsinstrument (ENI) og instrumentet til finansiering af udviklings-samarbejde i perioden 2014-2020) til det følgende år, så de kan bruges til at reagere på uforudsete situationer.

⁽²⁾ Den »negative reserve« giver mulighed for at overføre betalingsbevillinger til en budgetpost, før der er konstateret overskydende bevillinger på en anden budgetpost.

⁽³⁾ Artikel 125 fastsætter, at »Kommissionen forvalter disse midler [...], om muligt til gavn for den pågældende medlemsstat«.

58. Den foreslåede finansforordning fjerner i artikel 12, stk. 3, reglen om, at det indeværende års betalingsbevillinger skal bruges før fremførte bevillinger. Det vil dermed være op til den anvisningsberettigede at afgøre, hvilke betalingsbevillinger der skal bruges først. Hvis denne bestemmelse havde været gældende i 2014 og 2015, ville de pågældende beløb ifølge oplysninger fra Kommissionen have været ubetydelige, og vi kan ikke se noget behov for den foreslåede ændring.

59. Den væsentligste ændring i artikel 12, stk. 2, vedrører ikke-opdelte bevillinger, som hovedsagelig er beregnet til administrationsudgifter. I henhold til den nuværende finansforordning er det kun ikke-opdelte bevillinger til byggeprojekter, der på bestemte betingelser kan fremføres, hvis den pågældende institution beslutter det. Ifølge forslaget skal institutionerne kunne fremføre alle ikke-opdelte bevillinger ved at træffe afgørelse om det. Hvis denne nye bestemmelse fandt bred anvendelse, ville den i væsentlig grad underminere administrationsudgifternes etårighed. Det fremgår ikke klart af forslaget, hvilke specifikke fordele denne ændring ville bringe, og hvor store udgiftsbeløb den sandsynligvis ville komme til at vedrøre. Endvidere komplicerer det teksten, at opdelte og ikke-opdelte bevillinger samt de specifikke forhold vedrørende byggeprojekter behandles i samme artikel.

60. Fremførselsreglerne i artikel 12 skaber en kompliceret og langvarig procedure, der kan føre til forsinkelser i budgetproceduren. Vi mener, at den foreslåede finansforordning burde have forenklet denne procedure, f.eks. baseret på en analyse af, om der kunne indføres en generel (men ikke-kumuleret) ret til at fremføre bevillinger vedrørende budgetposter, der ikke har med personale at gøre (f.eks. op til 5 % af den pågældende budgetpost). Dette kunne knyttes til en reduktion af budgetterne til administration for at tage højde for den ekstra fleksibilitet.

Budgetoverførsler

61. Den foreslåede ændring i artikel 27 ville give de andre institutioner de samme budgetmæssige beslutningsbeføjelser som Kommissionen med hensyn til overførsler mellem budgetafsnit eller -kapitler. Ændringen i artikel 28 ville give Kommissionen mulighed for at flytte midler mellem budgetposter uden at fremsætte anmodninger til budgetmyndigheden, når posterne vedrører samme program eller ordning og er omfattet af samme basisretsakt (dvs. når mere end ét GD er involveret i at drive ordningen). Vi anser de foreslåede ændringer for at være rimelige.

Konklusion

62. Kommissionen kvantificerer ikke de sandsynlige budgetmæssige følger af sit forslag. Vi bemærker endvidere, at den sigter mod at øge fleksibiliteten, men at den også skaber risici med hensyn til EU-budgettets etårighed, specificering og gennemsigtighed. Forslaget imødegår ikke i tilstrækkelig grad disse risici. Den nuværende rapportering om den budgetmæssige forvaltning giver ikke tilstrækkelige oplysninger om beholdninger og strømme af reservede midler, fremførsler eller formålsbestemte indtægter, og det ville derfor blive nødvendigt at forbedre den.

63. Vi anbefaler:

- at den foreslåede ændring vedrørende »fleksibilitetspuden«, »den negative reserve« og fremførslerne afvises, fordi den skaber øget kompleksitet. Vi mener ikke, at budgetmæssig fleksibilitet bør opnås ved at holde flere midler i reserve, men mener, at en ny tilgang til fremførselsproceduren ville være enklere og mere fleksibel og fremme effektivitet
- at de ændringer, der er beskrevet i punkt 54-56, afvises
- at Kommissionens forslag vedrørende budgetoverførsler godkendes.

Trustfonde

Kommissionens forslag

64. Forslaget ville gøre det muligt for trustfonde at operere inden for EU finansieret af instrumenter under interne politikker. Denne udvidede anvendelse af trustfonde skal opnås ved at flytte artiklen om trustfonde (artikel 227) fra det afsnit, der udelukkende omhandler foranstaltninger udadtil, til afsnit XII »Andre instrumenter til gennemførelse af budgettet«, der finder generel anvendelse.

Vores analyse

65. I udtalelse nr. 6/2010 gjorde vi opmærksom på spørgsmål vedrørende administration, omkostninger, revision og regnskabspligt i forbindelse med oprettelsen af trustfonde til foranstaltninger udadtil. Disse spørgsmål er stadig relevante. Der findes på nuværende tidspunkt kun tre trustfonde, og de har kun fungeret i en begrænset periode. Derfor mener vi, at det er for tidligt at betragte brugen af dem som en succes.

66. Der bør tages behørigt hensyn til at sikre tilstrækkelige bestemmelser om offentlig rapportering, overvågning og revision af deres aktiviteter og resultater, eftersom de opererer uden for budgettet. Vi glæder os over rapporteringskravene i artikel 244 og det nye krav i artikel 39, stk. 6, om fremlæggelse af oplysninger om trustfondes gennemførelse og resultater i proceduren for vedtagelse af budgettet. Omfattende brug af trustfonde vil imidlertid underminere princippet om EU-budgettets enhed.

67. Det anføres i artikel 227, at der også kan oprettes trustfonde med henblik på tematiske foranstaltninger. Det fremgår ikke klart, hvad der skal forstås ved tematiske foranstaltninger i forbindelse med interne politikker.

Konklusion

68. Vi støtter ikke forslaget om at udvide anvendelsen af trustfonde.

Formålsbestemte indtægter

Kommissionens forslag

69. I overensstemmelse med princippet om bruttoopgørelse må budgetindtægter ikke have til formål at finansiere specifikke udgifter, og indtægter og udgifter må ikke modregnes indbyrdes. Det betyder, at indtægterne uden sontring anvendes til finansiering af samtlige udgifter.

70. Som undtagelse giver den nuværende finansforordning mulighed for at formålsbestemme visse typer indtægter. Sådanne indtægter fører til nye betalingsbevillinger på samme budgetpost ⁽¹⁾ og kan generelt kun fremføres et enkelt år ⁽²⁾. Den nuværende finansforordning sonderer mellem »eksterne formålsbestemte indtægter« (fra medlemsstater, tredjelande osv.) og »interne formålsbestemte indtægter«, f.eks. indtægter fra salg af køretøjer og materiel, forsikringsersatninger og tilbagebetalinger til finansielle instrumenter.

71. I den foreslåede finansforordning ønsker Kommissionen at udvide anvendelsen af sådanne tilbageførsler og give mulighed for at bruge dem til at afsætte betalingsbevillinger på andre budgetposter (artikel 30).

72. Indtægter fra salg af bygninger er også inkluderet som interne formålsbestemte indtægter (artikel 20), og sådanne indtægter skal fremføres, indtil de er fuldt anvendt (artikel 12, stk. 3).

73. Indtægter og tilbagebetalinger som følge af finansielle transaktioner er også inkluderet som interne formålsbestemte indtægter, og Kommissionen foreslår, at sådanne indtægter skal anvendes til det samme finansielle instrument eller den samme budgetgaranti i den samlede periode for gennemførelse af operationen, og at eventuelle udestående beløb med oprindelse i EU-budgettet skal tilbageføres til budgettet ved udløbet af denne periode (artikel 202).

Vores analyse

74. Formålsbestemte indtægter er en undtagelse fra princippet om bruttoopgørelse. Som vi konkluderede i 2010 ⁽³⁾, spiller eksterne formålsbestemte indtægter en nyttig rolle, men det er unødvendigt at beholde en kategori af interne formålsbestemte indtægter. Indtægter, der genereres internt, kan behandles i den almindelige budgetprocedure. Det aktuelle forslag indeholder langt større undtagelser fra princippet om bruttoopgørelse, fordi det giver mulighed for at anvende interne formålsbestemte indtægter til andre formål end de oprindelige.

75. Det ville indebære en væsentlig forenkling, hvis interne formålsbestemte indtægter blev afskaffet, og alle sådanne tilbageførsler dermed blev behandlet som ordinære indtægter. Så ville budgetmyndigheden skulle træffe afgørelse om anvendelsen af sådanne ressourcer i overensstemmelse med de aktuelle prioriteter.

Konklusion

76. Vi anbefaler, at anvendelsen af interne formålsbestemte indtægter ikke udvides, og at alle interne formålsbestemte indtægter opføres som ordinære indtægter.

⁽¹⁾ De kan kun overføres til en anden budgetpost, hvis de bevarer deres oprindelige formål.

⁽²⁾ Undtagen indtægter fra udlejning, som fremføres automatisk.

⁽³⁾ Udtalelse nr. 6/2010 — punkt 7 og 8.

Betalinger baseret på opfyldte betingelser eller opnåede resultaterKommissionens forslag

77. Kommissionen foreslår i artikel 121, stk. 1, litra e), at der indføres en ny form for finansiering, som baseres på opfyldte betingelser eller opnåede resultater uden krav om udgiftsopgørelser, og som kan anvendes i forbindelse med programmer under direkte, indirekte og fælles gennemførelse foruden de allerede eksisterende muligheder for godtgørelse af udgifter og anvendelse af forenklede omkostninger.

78. Levering af konkrete output vil være den standardbetingelse, der udløser betaling af de forenklede former for tilskud, der tildeles under direkte gennemførelse (artikel 175, stk. 4, litra f)) og indirekte gennemførelse (artikel 150, stk. 3), undtagen i tilfælde, hvor en sådan metode ikke er egnet, hvilket skal begrundes. Kontrol og tjek af tilskudsmodtagere i relation til forenklede former for tilskud skal fokusere på output (artikel 177), og en betaling kan ikke længere underkastes en efterfølgende kontrol, når den anvisningsberettigede på forhånd har vurderet den sædvanlige praksis for omkostningsberegning og i sin afgørelse givet tilladelse til at anvende den (artikel 179).

79. I artikel 176 angiver Kommissionen faste engangsbeløb som en ny mulighed for at finansiere tilskud under direkte og indirekte gennemførelse på grundlag af et budgetoverslag over de samlede støtteberettigede omkostninger, hvis efterlevelse af principperne om sparsommelighed, produktivitet og effektivitet vurderes på forhånd.

80. Den nye artikel 219, stk. 1, litra e), giver mulighed for også i forbindelse med bidrag til europæiske politiske partier at anvende former for finansiering, der ikke er knyttet til omkostningerne ved de pågældende transaktioner, men baseret på opfyldelse på forhånd af visse betingelser eller opnåelse af resultater.

Vores analyse

81. Resultaterne af vores revisioner⁽¹⁾ har vist, at godtgørelsesudgifter, hvor EU godtgør støtteberettigede omkostninger vedrørende støtteberettigede aktiviteter, er behæftet med meget højere fejlfrekvenser end rettighedsbaserede udgifter, hvor der afholdes betaling på grundlag af opfyldelse af visse betingelser.

82. Det er en positiv udvikling, at finansiering af projekter ved hjælp af tilskud som standard baseres på opfyldelse af betingelser eller opnåelse af resultater, der er fastsat på forhånd, og dermed ikke kædes sammen med de omkostninger, støttemodtagerne har afholdt.

83. Vi støtter dette skift som beskrevet i punkt 78 og mener, at artikel 121 bør ændres, så den afspejler prioriteringen af bidrag baseret på resultater.

Konklusion

84. På grundlag af vores bemærkninger ovenfor anbefaler vi, at betalinger baseret på opfyldte betingelser eller opnåede resultater gøres til den foretrukne metode i forbindelse med hele EU-budgettet.

ResultatrammeKommissionens forslag

85. Kommissionen foreslår bl.a. følgende ændringer af artiklerne om forsvarlig økonomisk forvaltning:

- indførelse af begrebet »resultater« (artikel 31)
- præcisering af, at bevillinger skal fokusere på resultater, hvilket indebærer, at der skal fastsættes forudgående mål, at det ved hjælp af resultatindikatorer skal overvåges, at målene nås, og at der skal rapporteres om resultaterne i programerklæringerne og den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport, som indeholder en evaluering af Unionens finanser på grundlag af de resultater, der er opnået, jf. artikel 318 i TEUF (artikel 31, stk. 2)
- fastsættelse af, at programmer og aktiviteter, der giver anledning til betydelige udgifter, skal være genstand for evaluering (artikel 32, stk. 1)
- opstilling af en række kriterier, som skal behandles i forudgående evalueringer (artikel 32, stk. 2).

⁽¹⁾ Punkt 1.61 og figur 1.6 i årsberetningen for 2014 og punkt 1.47 samt figur 1.5 og 1.6 i årsberetningen for 2015.

Vores analyse

86. Forslaget indfører begrebet »resultater«, men definerer det ikke, så der er usikkerhed om, hvorvidt det skal betragtes som identisk med forsvarlig økonomisk forvaltning.

87. Den terminologi, der bruges om evaluering, er ikke fuldt ud tilpasset den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning fra 2016 og retningslinjerne for bedre regulering.

88. Artikel 32 indfører mere fleksibilitet i udførelsen af evalueringer ved at give Kommissionen mulighed for at træffe bedre valg vedrørende evalueringernes omfang og timing. I nogle henseender bidrager dette imidlertid ikke til at opfylde det erklærede mål om at skabe et budget med fokus på resultater:

- a) Artikel 32, stk. 1, giver mere fleksibilitet med hensyn til at afgøre, hvornår der skal foretages evalueringer af »betydelige udgifter«, hvorimod artikel 18 i de nuværende gennemførelsesbestemmelser til finansforordningen ⁽¹⁾ specifikt fastsætter, at der skal foretages forudgående evaluering af »alle forslag til programmer eller aktiviteter, som medfører budgetudgifter« og midtvejsevaluering og/eller efterfølgende evaluering af »alle programmer eller aktiviteter, [...] hvor de anvendte ressourcer overstiger 5 000 000 EUR«
- b) I forhold til artikel 18, stk. 1, i de nuværende gennemførelsesbestemmelser til finansforordningen reducerer forslaget væsentligt de kriterier, som forudgående evalueringer skal omfatte — det kræves således ikke længere, at de omfatter politikløsninger og dermed forbundne risici, forventede resultater, sammenhæng med andre instrumenter, ressourceomfang, omkostningseffektivitet og tidligere erfaringer
- c) Det kræves ikke, at retrospektive evalueringer skal omfatte sparsommelighed.

Konklusion

89. Vi anbefaler:

- at begrebet »resultater« defineres klart i forhold til forsvarlig økonomisk forvaltning
- at terminologien vedrørende evaluering tilpasses den terminologi, der bruges i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning og retningslinjerne for bedre regulering
- at det på en kvantificeret måde fastsættes, hvornår der skal foretages evalueringer
- at antallet af kriterier, som de forudgående evalueringer skal omfatte, ikke reduceres
- at det kræves, at retrospektive evalueringer også omfatter sparsommelighed.

Strømlining af rapportering

Kommissionens forslag

90. Programmerklæringer ledsager budgetforslaget og indeholder resultatoplysninger som begrundelse for aktionsudgifterne. Artikel 39, stk. 3, litra h), foreskriver formel ajourføring (af »programmerklæringer« i stedet for »aktivitetsklæringer«) samt ændringer af programmerklæringerne indhold: De skal give oplysninger om programmets bidrag til EU-politikker og -mål samt rapportere om opfyldelse af programmålene. Kravet om en oversigt over evalueringsresultater udgår.

91. Kommissionens forslag til artikel 73, stk. 9, følger den tilgang, som den allerede er begyndt at implementere, ved at indføre strategiske planer for hvert GD og ajourføre årsberetningens ⁽²⁾ rolle med en bestemmelse om, at den skal indeholde resultaterne af de gennemførte transaktioner.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29. oktober 2012 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L 362 af 31.12.2012, s. 1).

⁽²⁾ Strategiske planer skal beskrive Kommissionens og GD'ernes femårige mål, som ofte påvirkes af ydre faktorer, mens forvaltningsplaner og årsberetninger skal fastlægge og rapportere om de input, hovedaktioner og output, som Kommissionen har kontrol over.

92. Artikel 239, stk. 1, litra b), indfører den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport i den foreslåede finansforordning som del af den integrerede regnskabs- og ansvarlighedsrapportering til Europa-Parlamentet og Rådet. Den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport skal bestå af:

- en sammenfatning af årsberetningerne for det foregående år
- de årlige aktivitetsrapporter fra hver ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede
- en evaluering af Unionens finanser på grundlag af de opnåede resultater, jf. artikel 318 i TEUF.

Vores analyse

93. I princippet er det unødvendigt at omtale årsberetningen i finansforordningen. Årsberetningen er grundlæggende et internt dokument og kan som sådan udarbejdes og ændres efter Kommissionens egne ønsker i overensstemmelse med princippet om administrativ uafhængighed. Det er ikke ønskeligt, at udarbejdelsen af dette dokument bremser udarbejdelsen af rapporter, der omfatter hele Kommissionen.

94. I artikel 73, stk. 9, i den foreslåede finansforordning fjernes kravet om, at årsberetningen skal redegøre for »resultaterne af de gennemførte transaktioner i forhold til de opstillede mål« og indeholde »oplysninger om disse transaktioners overordnede resultater«, sådan som det er fastsat i den nuværende finansforordnings artikel 66, stk. 9. I stedet omtaler den engelske udgave »information on the operations carried out«, hvilket er mindre specifikt og kan forstås på den måde, at der i årsberetningen kan rapporteres mere begrænset om resultater (o.a. bemærkningen vedrører ikke den danske udgave).

95. Selv om Kommissionen ændrer årsberetningens rolle og har udtalt, at »tilsynet [med tjenestegrenenes arbejde] føres ved hjælp af klar rapportering fra de [...] anvisningsberettigede til Kommissionen gennem [årsberetninger] og forvaltningserklæringer«⁽¹⁾, udvider artikel 73, stk. 1, i den foreslåede finansforordning ikke de anvisningsberettigedes ansvar til at omfatte pålideligheden, fuldstændigheden og rigtigheden af de rapporterede resultatoplysninger.

96. I den foreslåede form er kravene om resultatoplysninger i programerklæringerne ikke tilstrækkelig specifikke, eftersom:

- erklæringerne kun skal indeholde en angivelse af, hvilke EU-politikker og -mål programmet støtter
- der ikke fastsættes krav til kvaliteten, dækningen og hyppigheden af oplysningerne om opfyldelsen af programmålene
- resultatrapporteringen er ufuldstændig uden evalueringsresultater.

97. Ved at offentliggøre »den integrerede regnskabsaflæggelsespakke« senest den 31. juli efter det afsluttede regnskabsår (artikel 239) vil Kommissionen forsinke offentliggørelsen af:

- årsberetningerne fra den 1. juli til den 31. juli
- den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport fra den 15. juni til den 31. juli.

Retten betragter forslagene om rapportering som uhensigtsmæssige. »Den integrerede regnskabsaflæggelsespakke« ville blive på flere tusinde sider og indeholde mange gentagelser.

Konklusion

98. Vi anbefaler, at finansforordningen fastsætter:

- at det foreløbige årsregnskab, der forelægges til revision den 31. marts, skal ledsages af de oplysninger, der er omtalt i punkt 8-12, dvs. regnskabsoplysninger, oplysninger om centrale forvaltningssystemer, en bred oversigt over EU's udgifter og aktiviteter samt en vurdering af, i hvilken udstrækning udgifterne er behæftet med uregelmæssigheder, såvel som den beretning, der stilles krav om i den foreslåede finansforordnings artikel 243
- i det omfang, der stadig kræves særskilte rapporter, at de rapporter, der omtales i artikel 239, stk. 1, litra c), d) og e) (»rapporten om forebyggende og korrigerende foranstaltninger, der omfatter EU-budgettet«, rapporten om »bekæmpelse af svig« og den interne revisionsberetning), skal forelægges samtidig (så det er muligt at kontrollere, om de stemmer overens med det konsoliderede årsregnskab)
- at det konsoliderede årsregnskab skal indeholde et langsigtet likviditetsoverslag (i overensstemmelse med international anbefalet praksis) samt konsoliderede oversigter over agenturernes, fællesforetagendernes og trustfondenes indtægter og udgifter (som erstatning for de særskilte beretninger, der foreslås i artikel 244)

⁽¹⁾ Særberetning nr. 27/2016, Kommissionens svar til punkt 21.

- at Kommissionen senest den 1. maj skal forelægge en særskilt rapport i henhold til artikel 318 i TEUF med en beskrivelse af omfanget og resultaterne af evalueringer af EU's udgiftspolitikker og andre politikker, et indblik i de centrale resultatmålinger for alle de væsentlige udgiftsområder og GD'er og en afbalanceret beskrivelse af programmer, der vurderes at fungere godt, eller vurderes at have behov for justeringer eller andre korrigerende foranstaltninger
- at Kommissionen i september hvert år skal forelægge en kombineret beretning, der opfylder kravene i den foreslåede finansforordnings artikel 242 og 243.

99. Hvis disse ændringer foretages, vil der være skabt en fuldstændig rapporteringspakke, som indeholder de oplysninger fra årsberetningerne, der er væsentlige for eksterne interessenter. Dermed vil der være opnået en væsentlig forenkling af rapporteringen.

Revisionsordninger

Gensidig tillid til revisioner

Kommissionens forslag

100. Artikel 123 foreslår, at Kommissionen skal sætte sin lid til tidligere revisioner, hvis de:

- er foretaget af uafhængige revisorer
- bygger på internationalt anerkendte standarder
- giver rimelig sikkerhed
- er foretaget på grundlag af regnskaber og beretninger, som beskriver anvendelsen af EU's bidrag.

Vores analyse

101. Kommissionens hovedargument for denne ændring er, at man undgår flere revisioner af de enheder, der modtager EU-bidrag, især internationale organisationer, der revideres af uafhængige eksterne revisorer. Vi er enige i, at Kommissionen bør forenkle sit forhold til internationale organisationer ved så vidt muligt at sætte sin lid til deres revisionsordninger. Derved kan man undgå, at de samme projekter revideres flere gange, og muliggøre en mere hensigtsmæssig anvendelse af de finansielle og menneskelige ressourcer.

102. Det bør prioriteres at etablere et resultatbaseret forhold til de internationale organisationer og indgå aftaler, der knytter Kommissionens finansielle bidrag til resultaterne af afsluttede aktiviteter. Vi støtter målet om at forenkle kontrollen så vidt muligt og sikre, at Kommissionen gør brug af andre organers interne kontrolmekanismer. Dette kan også kræve, at Kommissionens støttebetingelser tilpasses de generelle betingelser, der gælder i den relevante internationale organisation.

103. Vi mener ikke, at bestemmelserne i artikel 123 er klare nok. Artiklen kan forstås på den måde, at hvis de fire krav er opfyldt, er gensidig tillid obligatorisk (»skal den pågældende revision danne grundlag for den generelle sikkerhed«) og muligheden for yderligere revision udelukket, uafhængigt af den oprindelige revisions resultat.

104. Vi bemærker imidlertid, at artiklen ikke sikrer adgang til revisorernes arbejds papirer, så det kan vurderes, i hvilket omfang kravene er opfyldt, og om revisionsarbejdet er tilstrækkeligt til at dække alle de aspekter, der sædvanligvis dækkes.

Konklusion

105. Vi anbefaler:

- at Kommissionen anmodes om at præcisere, at betalinger baseret på resultater skal anvendes over for alle organisationer, der forvalter EU-midler, jf. side 13 og 14 i forslagens begrundelse
- at teksten ændres som foreslået i *bilag I* for at præcisere, at gensidig tillid er en mulighed og ikke en obligatorisk løsning, og sikre, at revisorerne kan gennemgå den revisionsdokumentation, de sætter deres lid til.

Regler og procedurer for revision

Kommissionens forslag

106. En ny sætning indsat sidst i artikel 247, stk. 1, fastsætter, at der ved Revisionsrettens undersøgelse af lovligheden og den formelle rigtighed af indtægterne og udgifterne skal »tages hensyn til programmernes og de tilknyttede tilsyns- og kontrolsystemers flerårige karakter«.

Vores analyse

107. Det er op til den uafhængige revisor at afgøre, hvilken revisionstilgang og hvilket revisionsbevis der skal anvendes for at opnå rimelig sikkerhed. Kommissionens forslag berører vores revisionsmetode, som i overensstemmelse med de internationale revisionsstandarder alene er Revisionsrettens ansvar. Kommissionen giver i øjeblikket oplysninger om finansielle korrektioner og inddrivelses i fem forskellige rapporter, der forelægges på forskellige datoer: rapporten om forebyggende og korrigerende foranstaltninger, der omfatter EU-budgettet, regnskabsredegørelsen og -analysen, årsberetningerne, bemærkningerne til årsregnskabet og den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport ⁽¹⁾, som foreligger på forskellige datoer.

Konklusion

108. Den effekt, som programmernes og de tilknyttede tilsyns- og kontrolsystemers flerårige karakter kan have på vores revision, skal vurderes af os som uafhængig ekstern revisor og bør ikke figurere i finansforordningen. Vi anbefaler, at Kommissionen pålægges at konsolidere samtlige oplysninger om inddrivelses og korrektioner i ét dokument, der skal forelægges for os sammen med det foreløbige årsregnskab (artikel 237).

ANDRE PUNKTER

Årsregnskaber

Kommissionens forslag

109. Kommissionen foreslår en ændring i artikel 234, som fremover vil definere årsregnskabet som bestående af regnskaber, bevillingsregnskaber og det konsoliderede årsregnskab. Den indfører også en henvisning til princippet om væsentlighed i relation til konsolideringsprocessen.

Vores analyse

110. Vi mener ikke, at den nye struktur er klar.

111. Som vi allerede har nævnt i vores årsberetninger ⁽²⁾, ville et langsigtet likviditetsoverslag gøre det lettere for interessenterne at vurdere deres fremtidige betalingsbehov og budgetprioriteringer. Det ville også gøre det lettere for Kommissionen at træffe afgørelser med henblik på at sikre, at de nødvendige betalinger kan dækkes af godkendte årlige budgetter. Endvidere kunne der indføres et særligt konsolideret regnskab for agenturerne med henblik på både at forbedre gennemsigtigheden og rationalisere revisionsindsatsen. Der kunne indføres tilsvarende særlige regnskaber for fællesforetagenderne og for trustfondene.

Konklusion

112. Vi anbefaler:

- at den nuværende definition af årsregnskabet bevares (artikel 141 i den eksisterende finansforordning)
- at der i den foreslåede finansforordning indføres et krav om, at Kommissionen årligt udarbejder et langsigtet likviditetsoverslag ⁽³⁾, som har en tidshorisont på syv til ti år og omfatter budgetlofter, betalingsbehov, kapacitetsbegrænsninger og potentielle frigørelser, og offentliggør det i regnskabsredegørelsen og -analysen.

Virksomhedssponsoring

Kommissionens forslag

113. I det kapitel, der omhandler budgetprincippet om bruttoopgørelse, har Kommissionen indført en ny artikel 24, som fastsætter, at der mellem en juridisk enhed og institutionerne kan indgås en ny type aftale, hvorved en juridisk person i form af naturalydelse støtter et arrangement eller en aktivitet med sigte på fremstød eller virksomhedernes sociale ansvar.

⁽¹⁾ Alle disse rapporter ville fortsat komme til at indgå i »den integrerede regnskabsaflæggelsespakke«.

⁽²⁾ Årsberetningen for 2015, punkt 2.10, årsberetningen for 2014, punkt 2.22, årsberetningen for 2013, punkt 1.50 og årsberetningen for 2012, punkt 1.59.

⁽³⁾ Jf. også »IPSAS Recommended Practice Guideline 1, Reporting on the Long-Term Sustainability of an Entity's Finances«.

Vores analyse

114. Vi mener, at de retlige rammer for virksomhedssponsoring bør styrkes og indeholde flere sikkerhedsforanstaltninger. Ethiske retningslinjer er ikke nok i denne sammenhæng. Mulige sikkerhedsforanstaltninger kunne være:

- at anvendelsen af virksomhedssponsoring begrænses ved, at der fastsættes et loft for den anslåede værdi af naturalydelserne for at undgå eventuelle risici for, at institutionerne kan opfattes som afhængige af en økonomisk operatør
- at sådanne sponsorkontrakter tildeles efter forudgående indkaldelse af interessetilkendegivelser, undtagen under særlige omstændigheder, og efter forudgående overensstemmelseskontrol for at sikre, at der ikke er interessekonflikter, at der ikke er uoverensstemmelse med Unionens politikker og aktioner, og at Unionens image ikke lider skade
- at institutionerne og de berørte organer på deres websteder offentliggør en liste over deres sponsorer (med angivelse af sponsoratets formål og anslåede værdi, de specifikke kontraktbetingelser osv.).

115. Det bør også fastsættes, at sponsoraftalen ikke må have en aktuel eller fremtidig negativ finansiel indvirkning på de institutioner eller organer, der sponsoreres. Selv om sådanne naturalydelser ikke vil blive betragtet som indtægter i budgetsammenhæng, bør Kommissionen overveje:

- den regnskabsmæssige behandling af sådanne aftaler
- bestemmelser om, at de kan revideres af Revisionsretten.

Konklusion

116. Vi anser det for usandsynligt, at virksomhedssponsoring er en omkostningseffektiv mekanisme, og støtter ikke de fremsatte forslag.

Serviceleveranceaftaler

Kommissionens forslag

117. Artikel 57 fastlægger et retsgrundlag for serviceleveranceaftaler mellem EU-institutioner eller andre EU-organer og indeholder en bestemmelse om, at disse aftaler skal gøre det muligt at kompensere for omkostninger som følge af deres gennemførelse.

Vores analyse

118. Serviceleveranceaftaler har relation til EU-institutionernes og -organernes interne funktion. Det er derfor tvivlsomt, om de bør figurere i finansforordningen. Det kunne overvejes at behandle dem særskilt og give yderligere vejledning om de tekniske detaljer vedrørende deres gennemførelse. Vi mener endvidere, at deres hovedformål bør være at fremme forsvarlig økonomisk forvaltning ved at skabe stordriftsfordele og ikke blot gøre det muligt at kompensere for omkostninger.

Konklusion

119. Vi anbefaler, at Kommissionens forslag godkendes under hensyntagen til vores bemærkninger ovenfor.

Regler for offentlige udbud

Kommissionens forslag

120. Den foreslåede finansforordning sikrer ikke, at de erklærede mål om præcisering og forenkling, opfyldes. De vigtigste bestemmelser er ikke samlet i afsnit VII »Offentlige udbud og koncessioner«, men spredt i forskellige afsnit i forslagets første del og i bilag I. Nogle emner behandles flere steder i teksten uden krydshenvisninger.

121. Opdelingen af bestemmelserne mellem finansforordningen og bilag I gør fremstillingen af reglerne for offentlige udbud endnu mere kompliceret.

Vores analyse

122. I vores særberetning nr. 17/2016 påpegede vi, at den nuværende opdeling af bestemmelserne om offentlige udbud mellem henholdsvis finansforordningen og gennemførelsesbestemmelserne gør det endnu sværere at forstå de allerede komplicerede bestemmelser. Som vi påpegede i udtalelse nr. 1/2015 ⁽¹⁾, er det kun ikke-væsentlige elementer i de finansielle bestemmelser, der kan gøres til genstand for en delegeret retsakt, jf. artikel 290 i TFEU. Visse centrale udtryk og begreber i bilag I (en delegeret retsakt) bør derfor indføres i finansforordningen. Vi mener endvidere, at alle de regler, der hidrører fra en tilpasning til direktiverne om offentlige udbud, er væsentlige elementer i de finansielle regler ⁽²⁾.

Konklusion

123. Vi gentager vores anbefalinger fra særberetning nr. 17/2016, navnlig anbefaling 2 om:

- at der udarbejdes ét regelsæt for offentlige udbud
- at regelsættet tilskynder små og mellemstore virksomheder til at deltage
- at regelsættet omfatter regler om markedsprospektering forud for indgåelse af ejendomskontrakter og om sprogordninger i forbindelse med udbud.

Sammenlægning af panelet for finansielle uregelmæssigheder med panelet vedrørende systemet for tidlig opdagelse og udelukkelse

Kommissionens forslag

124. Forslaget sigter mod at sammenlægge det panel, der er nedsat vedrørende systemet for tidlig opdagelse og udelukkelse (artikel 108 i den nuværende finansforordning), med det panel, der beskæftiger sig med finansielle uregelmæssigheder (artikel 73, stk. 6, i den nuværende finansforordning), dvs. overtrædelser af bestemmelser i finansforordningen eller bestemmelser vedrørende den finansielle forvaltning eller tjek af transaktioner, der følger af en ansats handling eller undladelse. I henhold til forslaget skal dette ske for at forbedre effektiviteten.

Vores analyse

125. Det er berettiget at sikre, at EU-institutionerne har en fælles tilgang til suspensions- og udelukkelsessystemet samt til vurderingen af finansielle uregelmæssigheder, men vi kan ikke se nogen grund til at sammenlægge de to paneler, som har forskellige mål.

126. Vi anbefaler, at der oprettes en specifik og særskilt fælles instans, hvilket allerede er muligt i medfør af artikel 73, stk. 6, i den nuværende finansforordning. Eftersom spørgsmålet om finansielle uregelmæssigheder er forbundet med den enkelte institutions disciplinære myndighed og dermed uløseligt forbundet med dens administrative uafhængighed, bør panelets interinstitutionelle karakter styrkes i kraft af dets sammensætning.

127. Vi skal bemærke, at hvis de to paneler sammenlægges, er den arbejdsgang, der beskrives i artikel 90 i den foreslåede finansforordning, ikke i overensstemmelse med de bestemmelser om disciplinær forfølgning, der er fastsat i bilag IX til personalevedtægten. Der kan ikke indledes en disciplinær forfølgning, medmindre der er udarbejdet en OLAF-rapport eller foretaget en administrativ undersøgelse. I den foreslåede arbejdsgang afgør institutionen imidlertid på grundlag af udtalelsen fra panelet, om der skal træffes foranstaltninger med henblik på at fastslå, om disciplinært ansvar kan gøres gældende. I dette system skal disciplinærrådet høres i alle sager om uregelmæssigheder, men artikel 11 og 12 i bilag IX fastsætter, at ansættelsesmyndigheden afhængigt af sanktionens karakter kan afgøre, om disciplinærrådet skal høres.

Konklusion

128. Vi støtter ikke forslaget om at sammenlægge panelerne.

⁽¹⁾ Udtalelse nr. 1/2015 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT C 52 af 13.2.2015, s. 1).

⁽²⁾ Opdelingen af bestemmelserne om offentlige udbud i henholdsvis finansforordningen og bilag I er i strid med de regler om beslutningsprocedurer, der er defineret i traktaterne og præciseret i Domstolens retspraksis.

Differentieret behandling af investorer

Kommissionens forslag

129. Den nye artikel 43a i forordning (EU) nr. 1303/2013 (forslagets artikel 265) indfører begrebet differentieret behandling af investorer. Dette åbner på bestemte betingelser mulighed for, at ESI-fondene kan have en underordnet stilling i forhold til en privat investor og EIB's finansielle produkter under EFSI's EU-garanti ⁽¹⁾.

Vores analyse

130. Denne bestemmelse kan forstås som et incitament til private investorer og EIB, fordi den giver mulighed for at lade ESI-fondene bære eventuelle tab, før de private investorer og EIB påvirkes.

Konklusion

131. Vi mener, at forslaget bør give en klar definition af den differentierede behandling og sikre, at der er balance mellem bestræbelserne på at tiltrække investeringer og risikoen for at overkompensere investorer.

Ændring af støtteberettigelsesperioden for finansielle instrumenter under delt forvaltning

132. I april 2015 besluttede Kommissionen at forlænge støtteberettigelsesperioden for betalinger vedrørende finansielle instrumenter under delt forvaltning ved en kommissionsafgørelse i stedet for at bede Parlamentet og Rådet om at ændre den relevante forordning ⁽²⁾.

133. De ændringer af forordning (EU) nr. 1303/2013, der indføres i det foreliggende forslag, behandler ikke spørgsmålet om ændring af støtteberettigelsesperioden.

Inddrivelsesregler

Kommissionens forslag

134. De nuværende bestemmelser i forordning (EU) nr. 1306/2013 fastsætter, at hvis tilbagebetaling af uretmæssigt udbetalte beløb ikke har fundet sted inden for bestemte frister, fordeles disse beløb ligeligt mellem Unionens budget og den pågældende medlemsstat (den såkaldte »50/50 regel«). I ændringen af artikel 54, stk. 2 (artikel 268 i COM(2016) 605), gentager Kommissionen sit forslag ⁽³⁾ om, at de finansielle konsekvenser af den manglende tilbagebetaling fuldt ud bæres af den pågældende medlemsstat.

Vores analyse

135. Som nævnt i vores udtalelse nr. 1/2012 ⁽⁴⁾ vil en sådan ændring medføre en risiko for, at medlemsstaterne styrer indberetnings- og afskrivningsprocessen for at undgå, at det nationale budget debiteres.

Konklusion

136. For at minimere den administrative byrde kunne Kommissionen fastsætte en bagatelgrænse, så man undgår at skulle følge op på mange mindre gældsposter.

Status som »aktiv landbruger«

Kommissionens forslag

137. Ændringerne af artikel 9 i forordning (EU) nr. 1307/2013 (artikel 269 i COM(2016) 605) giver medlemsstaterne mulighed for:

- at reducere antallet af kriterier, som ansøgere kan gøre gældende som belæg for, at de er **aktive landbrugere**
- at beslutte fra 2018 at ophøre med at anvende bestemmelserne om, at modtagerne skal være aktive landbrugere.

⁽¹⁾ COM(2016) 605, betragtning 188.

⁽²⁾ Årsberetningen for 2014, punkt 6.52, og årsberetningen for 2015, punkt 6.45.

⁽³⁾ Et tilsvarende forslag blev fremsat i COM(2011) 628, der førte til vedtagelsen af forordning (EU) nr. 1306/2013. Det blev ikke godkendt af lovgiver.

⁽⁴⁾ Udtalelse nr. 1/2012 om visse forslag til forordninger vedrørende den fælles landbrugspolitik i perioden 2014-2020, punkt 43 og 44.

Vores analyse

138. I vores udtalelse nr. 1/2012 påpegede vi en risiko for, at de foranstaltninger, Kommissionen foreslog til bestemmelse af status som »aktiv landbruger«, ville pålægge forvaltningsmyndighederne og landbrugerne en alt for stor administrativ byrde. En reduktion af antallet af kriterier, der kan dokumentere, at en ansøger er »aktiv landbruger«, imødekommer i nogen grad vores bekymringer. Forslaget om at give medlemsstaterne mulighed for ikke at anvende bestemmelserne om, at modtagerne skal være aktive landbrugere, stemmer imidlertid ikke overens med vores anbefaling i særberetning nr. 5/2011 ⁽¹⁾.

Konklusion

139. Vi mener, at forslaget om at forenkle anvendelsen af de kriterier, der kan dokumentere, at ansøgeren er »aktiv landbruger« er rimeligt, men støtter ikke et fuldstændigt ophør med at anvende bestemmelserne om, at modtagerne skal være aktive landbrugere.

Betaling til unge landbrugere

Kommissionens forslag

140. Kommissionen foreslår, at grænsen på 90 hektar eller betalingsrettigheder i forbindelse med betalinger til unge landbrugere fjernes fra artikel 50 i forordning (EU) nr. 1307/2013 (artikel 269 i COM(2016) 605). Medlemsstaterne bør kun fastsætte og anvende specifikke maksimumsgrænser for hektar og betalingsrettigheder, når de disponible midler ikke er tilstrækkelige til, at alle støtteansøgninger kan imødekommes.

Vores analyse

141. Hensigten med disse betalinger er at lette unge landbrugeres første etablering og den strukturelle tilpasning af deres bedrifter efter den første etablering. Efter vores mening er landbrugsbedrifter med over 90 hektar generelt ikke længere under etablering eller strukturel tilpasning. Sådanne landbrugsbedrifter bør være finansielt levedygtige nok til at bære omkostningerne ved en eventuel resterende strukturel tilpasning.

Konklusion

142. Vi anbefaler, at der bevares en maksimumsgrænse for hektar eller betalingsrettigheder.

Definitioner

Kommissionens forslag

143. I den foreslåede finansforordning indfører Kommissionen en række nye definitioner og ændrer en række eksisterende.

Vores analyse

144. Nogle af disse definitioner er ufuldstændige eller afviger fra andre kommissionsdokumenter eller almindeligt anerkendt bedste praksis.

145. F.eks. lader definitionen af »budgetgaranti« (artikel 2, stk. 9) ikke til at afspejle det forhold, at en potentiel finansiell forpligtelse vil være indtil forfaldstidspunktet for den sidste aftale, der underskrives med den endelige modtager af EU-garantien.

146. Som allerede nævnt i vores særberetning nr. 19/2016 ⁽²⁾ er definitionen af »løftestangeffekt« ikke klar og ikke i overensstemmelse med internationalt anerkendte retningslinjer. Artikel 2, stk. 33, i den foreslåede finansforordning giver ikke den ønskede præcisering. Hertil kommer, at forslaget indfører en definition af »multiplikatoreffekt«, som ligger tæt på definitionen af løftestangeffekt. (I artikel 202, stk. 1, litra d), bruges de to udtryk i flæng, hvilket gør begrebet endnu mindre klart).

⁽¹⁾ Særberetning nr. 5/2011 »Enkeltbetalingsordningen (SPS): emner, der bør tages op til behandling, for at den økonomiske forvaltning kan blive mere forsvarlig«.

⁽²⁾ I særberetning nr. 19/2016 »Gennemførelse af EU's budget gennem finansielle instrumenter — hvad man kan lære af programperioden 2007-2013« fremsætter vi denne anbefaling: »Kommissionen bør i finansforordningen (og efterfølgende i sektorspecifikke forordninger) give en definition af finansielle instrumenters løftestangeffekt, der kan anvendes på alle EU-budgettets områder, og som klart skelner mellem løftestangeffekten af private og nationale offentlige bidrag under OPet og/eller af supplerende bidrag i privat eller offentlig kapital, og tager hensyn til typen af involveret instrument. Denne definition bør klart vise, hvordan de beløb, der mobiliseres af EU's og nationale offentlige bidrag, beregnes, eventuelt ved at følge OECD's retningslinjer på området.«

147. Kommissionen foreslår både i finansforordningen og i de sektorspecifikke forordninger en række foranstaltninger, der sigter mod at sætte mere fokus på resultater og output. Resultaterne af vores seneste revisioner ⁽¹⁾ har imidlertid vist, at der er stor forskel på, hvordan disse udtryk anvendes i forbindelse med Kommissionens aktiviteter.

Konklusion

148. Vi anbefaler:

- at definitionerne i den foreslåede finansforordning tilpasses eksisterende bedste praksis
- at definitionerne af »output« og »resultat« indføres i finansforordningen. De sektorspecifikke forordninger bør også følge disse definitioner.

Vedtaget af Revisionsretten i Luxembourg på mødet den 26. januar 2017.

På Revisionsrettens vegne
Klaus-Heiner LEHNE
Formand

⁽¹⁾ Årsberetningen for 2015, punkt 3.54-3.59, og årsberetningen for 2014, punkt 3.52 og 3.92.

BILAG I

KOMMISSIONENS ÆNDRERE TEKST OG REVISIONSRETTENS FORSLAG

Teksten i forslaget	Rettens forslag
<i>Artikel 69 Organer nedsat under TEUF og Euratomtraktaten</i> 6. En uafhængig ekstern revisor skal bekræfte, at årsregnskaberne for hvert af de i denne artikels stk. 1 omhandlede organer giver et korrekt billede af det relevante organs indtægter, udgifter og finansielle stilling, inden konsolideringen i Kommissionens endelige årsregnskab. Medmindre andet er bestemt i den basisretsakt, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, udarbejder Revisionsretten en særlig årsberetning om hvert organ i overensstemmelse med kravene i artikel 287, stk. 1, i TEUF. Revisionsretten tager i forbindelse med udarbejdelsen af denne beretning det revisionsarbejde, der er udført af uafhængige eksterne revisorer, og de foranstaltninger, der er truffet som reaktion på revisorernes konklusioner, med i betragtning.	<i>Artikel 69 Organer nedsat under TEUF og Euratomtraktaten</i> 6. En uafhængig ekstern revisor skal bekræfte, at årsregnskaberne for hvert af de i denne artikels stk. 1 omhandlede organer giver et korrekt billede af det relevante organs indtægter, udgifter og finansielle stilling, inden konsolideringen i Kommissionens endelige årsregnskab. <u>Den uafhængige eksterne revisor skal også bekræfte lovligheden og den formelle rigtighed af indtægterne og udgifterne.</u> Medmindre andet er bestemt i den basisretsakt, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, <u>rapporterer</u> udarbejder Revisionsretten en særlig årsberetning om hvert organ <u>årligt om resultaterne af sin revision vedrørende de organer, der er omfattet af denne artikel,</u> i overensstemmelse med kravene i artikel 287, stk. 1, i TEUF. Revisionsretten tager i forbindelse med udarbejdelsen af denne beretning <u>rapportering</u> det revisionsarbejde, der er udført af uafhængige eksterne revisorer, og de foranstaltninger, der er truffet som reaktion på revisorernes konklusioner, med i betragtning.
<i>Artikel 70 Offentlig-private partnerskabsorganer</i> Organer, der er juridiske personer og er nedsat ved en basisretsakt og har fået overdraget gennemførelsen af offentlig-private partnerskaber, vedtager deres egne finansielle bestemmelser. Disse bestemmelser omfatter et sæt af de principper, der er nødvendige for at sikre forsvarlig økonomisk forvaltning af EU-midler. Kommissionen har beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 261 for at supplere finansforordningen med en finansforordningsmodel, der fastlægger de nødvendige principper til at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning af EU-midler, og som skal baseres på artikel 149. De finansielle bestemmelser for disse organer kan kun afvige fra finansforordningsmodellen, hvis det er nødvendigt på grund af deres særlige behov, og Kommissionen på forhånd giver sit samtykke. Artikel 69, stk. 2, 3 og 4, finder anvendelse på offentlig-private partnerskabsorganer.	<i>Artikel 70 Offentlig-private partnerskabsorganer</i> Organer, der er juridiske personer og er nedsat ved en basisretsakt og har fået overdraget gennemførelsen af offentlig-private partnerskaber, vedtager deres egne finansielle bestemmelser. Disse bestemmelser omfatter et sæt af de principper, der er nødvendige for at sikre forsvarlig økonomisk forvaltning af EU-midler. Kommissionen har beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 261 for at supplere finansforordningen med en finansforordningsmodel, der fastlægger de nødvendige principper til at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning af EU-midler, og som skal baseres på artikel 149. De finansielle bestemmelser for disse organer kan kun afvige fra finansforordningsmodellen, hvis det er nødvendigt på grund af deres særlige behov, og Kommissionen på forhånd giver sit samtykke. Artikel 69, stk. 2, 3 og 4 <u>6</u>, finder anvendelse på offentlig-private partnerskabsorganer.
<i>Artikel 123 Gensidig tillid til revisioner</i> Hvis en revision bygger på internationalt anerkendte standarder, der giver rimelig sikkerhed for, at den er foretaget af en uafhængig revisor på grundlag af regnskaber og beretninger, som beskriver anvendelsen af EU's bidrag, skal den pågældende revision danne grundlag for den generelle sikkerhed, som nærmere beskrevet, hvor dette er relevant, i de sektorspecifikke regler.	<i>Artikel 123 Gensidig tillid til revisioner</i> Hvis en revision bygger på internationalt anerkendte standarder, der giver rimelig sikkerhed for, at den er foretaget af en uafhængig revisor på grundlag af regnskaber og beretninger, som beskriver anvendelsen af EU's bidrag, skal kan den pågældende revision danne grundlag for den generelle sikkerhed <u>tages med i betragtning ved revisionen af Unionens udgifter,</u> som nærmere beskrevet, hvor dette er relevant, i de sektorspecifikke regler. <u>Til dette formål skal den uafhængige revisors beretning og den dertil knyttede revisionsdokumentation stilles til rådighed for Kommissionen og Revisionsretten på dennes anmodning.</u>

Teksten i forslaget	Rettens forslag
<i>Artikel 126 Finansielle partnerskabsrammer</i> 3. Med henblik på at nedbringe omkostningerne og optimere fordelene ved revision og fremme koordinering, kan der indgås revisions- eller verificeringsaftaler med personer og enheder, der gennemfører midler i henhold til artikel 61, stk. 1, litra c), eller tilskudsmodtagerne. Med hensyn til Den Europæiske Investeringsbank skal den trepartsaftale, der er indgået mellem Kommissionen og Den Europæiske Revisionsret, finde anvendelse.	<i>Artikel 126 Finansielle partnerskabsrammer</i> 3. Med henblik på at nedbringe omkostningerne og optimere fordelene ved revision og fremme koordinering, kan der indgås revisions- eller verificeringsaftaler med personer og enheder, der gennemfører midler i henhold til artikel 61, stk. 1, litra c), eller tilskudsmodtagerne. Med hensyn til Den Europæiske Investeringsbank skal den trepartsaftale, der er indgået mellem Kommissionen og Den Europæiske Revisionsret, finde anvendelse. <u>Disse aftaler begrænser ikke Revisionsrettens adgang til de oplysninger, der er nødvendige for revisionen af Unionens midler.</u>
<i>Artikel 211 Regler for budgetgarantier</i> 2. Medlemsstaterne kan yde bidrag til budgetgarantier i henhold til artikel 201, stk. 2, i form af garantier eller kontantbidrag. Et beløb, der overstiger det beløb, der er angivet i stk. 1, litra a), skal tildeles på Unionens vegne. Betalinger i forbindelse med fordringer på garantien skal om fornødent foretages af de bidragydende medlemsstater eller tredjeparter ved deling pari passu. Kommissionen skal underskrive en aftale med bidragyderne, og den skal bl.a. indeholde bestemmelser vedrørende betalingsbetingelserne.	<i>Artikel 211 Regler for budgetgarantier</i> 2. Medlemsstaterne kan yde bidrag til budgetgarantier i henhold til artikel 201, stk. 2, i form af garantier eller kontantbidrag. Et beløb, der overstiger det beløb, der er angivet i stk. 1, litra a), skal tildeles på Unionens vegne. Betalinger i forbindelse med fordringer på garantien skal om fornødent <u>i princippet</u> foretages af de bidragydende medlemsstater eller tredjeparter ved deling pari passu. Kommissionen skal underskrive en aftale med bidragyderne, og den skal bl.a. indeholde bestemmelser vedrørende betalingsbetingelserne.
<i>Artikel 247 Regler og procedure for revisionen</i> 1. Revisionsrettens undersøgelse af lovligheden og den formelle rigtighed af indtægterne og udgifterne bygger på traktaterne, budgettet, denne forordning, de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til denne forordning, samt alle andre retsakter, der er vedtaget i henhold til traktaterne. Ved undersøgelsen skal der tages hensyn til programmernes og de tilknyttede tilsyns- og kontrolsystemers flerårige karakter.	<i>Artikel 247 Regler og procedure for revisionen</i> 1. Revisionsrettens undersøgelse af lovligheden og den formelle rigtighed af indtægterne og udgifterne bygger på traktaterne, budgettet, denne forordning, de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til denne forordning, samt alle andre retsakter, der er vedtaget i henhold til traktaterne. Ved undersøgelsen skal der tages hensyn til programmernes og de tilknyttede tilsyns- og kontrolsystemers flerårige karakter.
<i>Artikel 249 Revisionsrettens adgangsrret</i> 1. Kommissionen, de øvrige institutioner, de organer, der forvalter indtægter eller udgifter på Unionens vegne, og modtagerne yder Revisionsretten al den bistand og giver den alle de oplysninger, som den mener at have brug for under udførelsen af sit hverv. De giver Revisionsretten adgang til alle bilag vedrørende indgåelse og gennemførelse af kontrakter finansieret over budgettet, alle regnskaber over penge og materialer, alle bilag, herunder regnskabsbilag, såvel som dertil hørende administrative dokumenter, enhver form for bilag vedrørende indtægter og udgifter, alle fortegnelser, alle organisationsplaner, som Revisionsretten måtte finde nødvendige i forbindelse med revisionen på grundlag af bilag eller revision på stedet af beretningen om resultatet af den budgetmæssige og finansielle gennemførelse, og i samme øjemed alle dokumenter og oplysninger, der produceres eller opbevares elektronisk.	<i>Artikel 249 Revisionsrettens adgangsrret</i> 1. Kommissionen, de øvrige institutioner, de organer, der forvalter indtægter eller udgifter på Unionens vegne, og modtagerne yder Revisionsretten al den bistand og giver den alle de oplysninger, som den mener at have brug for under udførelsen af sit hverv. De giver <u>efter anmodning fra</u> Revisionsretten <u>denne</u> adgang til alle bilag vedrørende indgåelse og gennemførelse af kontrakter finansieret over budgettet, alle regnskaber over penge og materialer, alle bilag, herunder regnskabsbilag, såvel som dertil hørende administrative dokumenter, enhver form for bilag vedrørende indtægter og udgifter, alle fortegnelser, alle organisationsplaner, som Revisionsretten måtte finde nødvendige i forbindelse med revisionen på grundlag af bilag eller revision på stedet af beretningen om resultatet af den budgetmæssige og finansielle gennemførelse, og i samme øjemed alle dokumenter og oplysninger, der produceres eller opbevares elektronisk. <u>Revisionsrettens adgangsrret omfatter adgang til det IT-system, der anvendes til at forvalte de indtægter eller udgifter, som den reviderer.</u>

Teksten i forslaget	Rettens forslag
De berørte nationale myndigheders interne revisionstjenester og andre tjenester yder Revisionsretten al den bistand, som den mener at have brug for under udøvelsen af sit hverv. 2. Ansatte, hvis arbejde skal kontrolleres af Revisionsretten, har pligt til: a) at åbne deres kasse og fremvise kontantbeholdning, værdipapirer og materiale af enhver art og de bilag vedrørende forvaltningen, som de ligger inde med, såvel som alle bøger, registre og andre dokumenter, der har tilknytning dertil b) at fremvise korrespondance og alle andre dokumenter, der er nødvendige for, at den revision, der er omhandlet i artikel 247, kan gennemføres fuldt ud. Kun Revisionsretten kan anmode om at få meddelt de oplysninger, der er omhandlet i første afsnit, litra b). 3. Revisionsretten har beføjelse til at kontrollere dokumenter vedrørende Unionens indtægter og udgifter, der opbevares af institutionernes tjenestegrene, navnlig de tjenestegrene, der har ansvar for beslutninger vedrørende disse indtægter og udgifter, af organer, der forvalter indtægter eller udgifter på Unionens vegne, og af fysiske eller juridiske personer, der får udbetalt midler over budgettet. 4. Kontrollen af indtægters og udgifters lovlighed og formelle rigtighed og kontrollen af, at den økonomiske forvaltning har været forsvarlig, omfatter også anvendelsen af EU-midler, som organer uden for institutionerne har modtaget som bidrag. 5. Enhver form for EU-finansiering, der tildeles modtagere uden for institutionerne, er betinget af, at der foreligger en skriftlig accept fra disse modtagere eller, hvis det ikke er muligt, kontrahenterne eller underkontrahenterne af at lade Revisionsretten føre kontrol med anvendelsen af den tildelte finansiering. 6. Kommissionen skal, hvis Revisionsretten anmoder om det, give den alle oplysninger om lånoptagelses- og långivningsvirksomheden. 7. Anvendelsen af integrerede edb-systemer må ikke begrænse Revisionsrettens adgang til bilag.	De berørte nationale myndigheders interne revisionstjenester og andre tjenester yder Revisionsretten al den bistand, som den mener at have brug for under udøvelsen af sit hverv. 2. Ansatte, hvis arbejde skal kontrolleres af Revisionsretten, har pligt til: a) at åbne deres kasse og fremvise kontantbeholdning, værdipapirer og materiale af enhver art og de bilag vedrørende forvaltningen, som de ligger inde med, såvel som alle bøger, registre og andre dokumenter, der har tilknytning dertil b) at fremvise korrespondance og alle andre dokumenter, der er nødvendige for, at den revision, der er omhandlet i artikel 247, kan gennemføres fuldt ud. Kun Revisionsretten kan anmode om at få meddelt de oplysninger, der er omhandlet i første afsnit, litra b). 3. Revisionsretten har beføjelse til at kontrollere dokumenter vedrørende Unionens indtægter og udgifter, der opbevares af institutionernes tjenestegrene, navnlig de tjenestegrene, der har ansvar for beslutninger vedrørende disse indtægter og udgifter, af organer, der forvalter indtægter eller udgifter på Unionens vegne, og af fysiske eller juridiske personer, der får udbetalt midler over budgettet. 4. Kontrollen af indtægters og udgifters lovlighed og formelle rigtighed og kontrollen af, at den økonomiske forvaltning har været forsvarlig, omfatter også anvendelsen af EU-midler, som organer uden for institutionerne har modtaget som bidrag. 5. Enhver form for EU-finansiering, der tildeles modtagere uden for institutionerne, er betinget af, at der foreligger en skriftlig accept fra disse modtagere eller, hvis det ikke er muligt, kontrahenterne eller underkontrahenterne af at lade Revisionsretten føre kontrol med anvendelsen af den tildelte finansiering. 6. Kommissionen skal, hvis Revisionsretten anmoder om det, give den alle oplysninger om lånoptagelses- og långivningsvirksomheden. 7. Anvendelsen af integrerede edb-systemer må ikke begrænse Revisionsrettens adgang til bilag. <u>Når det er teknisk muligt, skal Revisionsretten have elektronisk adgang til de data og dokumenter, der er nødvendige for revisionen, i sine egne lokaler.</u>
Artikel 250 Revisionsrettens årsberetning 1. Revisionsretten meddeler senest den 15. juni Kommissionen og de berørte institutioner de bemærkninger, som efter dens opfattelse bør medtages i årsberetningen. Disse bemærkninger behandles fortroligt og er genstand for en kontradiktorisk procedure. Alle institutioner sender senest den 15. oktober Revisionsretten deres svar. Alle andre institutioner end Kommissionen sender samtidig deres svar til Kommissionen.	Artikel 250 Revisionsrettens årsberetning 1. Revisionsretten meddeler senest den 15. 30. juni Kommissionen og de berørte institutioner de bemærkninger, som efter dens opfattelse bør medtages i årsberetningen, <u>så de berørte institutioner kan kommentere dem.</u> Disse bemærkninger behandles fortroligt og er genstand for en kontradiktorisk procedure. Alle institutioner sender senest den 15. oktober juli Revisionsretten deres svar. Alle andre institutioner end Kommissionen sender samtidig deres svar til Kommissionen.

Teksten i forslaget	Rettens forslag
2. Årsberetningen indeholder en vurdering af, om den økonomiske forvaltning har været forsvarlig. 3. Årsberetningen indeholder et afsnit for hver institution. Revisionsretten kan tilføje enhver form for sammendrag eller generelle bemærkninger, som den finder relevante. I den offentliggjorte udgave af årsberetningen sørger Revisionsretten for, at institutionernes svar på dens bemærkninger placeres ved siden af eller efter hver bemærkning, som svarene vedrører. 4. Revisionsretten sender senest den 15. november de myndigheder, der er ansvarlige for meddelelse af decharge, og de øvrige institutioner sin årsberetning med institutionernes svar og sørger for offentliggørelse heraf i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>.	2. Årsberetningen indeholder en vurdering af, om den økonomiske forvaltning har været forsvarlig. 3. Årsberetningen indeholder et afsnit for hver institution. Revisionsretten kan tilføje enhver form for sammendrag eller generelle bemærkninger, som den finder relevante. I den offentliggjorte udgave af årsberetningen sørger Revisionsretten for, at institutionernes svar på dens bemærkninger placeres ved siden af eller efter hver bemærkning, som svarene vedrører offentliggøres sammen med særberetningen. 4. Revisionsretten sender senest den 15. november de myndigheder, der er ansvarlige for meddelelse af decharge, og de øvrige institutioner sin årsberetning med institutionernes svar og sørger for offentliggørelse heraf i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>.
<i>Artikel 251 Revisionsrettens særberetninger</i> 1. Revisionsretten sender den berørte institution eller det berørte organ alle bemærkninger, som efter dens opfattelse bør medtages i en særberetning. Disse bemærkninger behandles fortroligt og er genstand for en kontradiktorisk procedure. Generelt meddeler institutionen eller organet inden for seks uger efter fremsendelsen af disse bemærkninger Revisionsretten sine eventuelle svar vedrørende disse bemærkninger. Denne periode suspenderes i behørigt begrundede tilfælde, navnlig hvor det under den kontradiktoriske procedure er nødvendigt for den pågældende institution eller det pågældende organ at få feedback fra medlemsstaterne for at kunne færdiggøre sit svar. Den pågældende institution eller det pågældende organ forholder sig i sit svar direkte og udelukkende til Revisionsrettens bemærkninger. Revisionsretten sikrer, at særberetninger udarbejdes og vedtages inden for en passende periode, som generelt ikke overstiger 13 måneder. Særberetningerne sendes sammen med de berørte institutioners eller organers svar straks til Europa-Parlamentet og Rådet, der hver især, eventuelt sammen med Kommissionen, afgør, hvordan der skal følges op herpå. Revisionsretten tager alle nødvendige skridt til at sikre, at de berørte institutioners eller organers svar på dens bemærkninger placeres ved siden af eller efter hver bemærkning, som svarene vedrører, samt at tidsplanen for udarbejdelse af særberetningen offentliggøres.	<i>Artikel 251 Revisionsrettens særberetninger</i> 1. Revisionsretten sender den berørte institution eller det berørte organ alle bemærkninger, som efter dens opfattelse bør medtages i en særberetning, så den berørte institution eller det berørte organ kan kommentere dem. Disse bemærkninger behandles fortroligt og er genstand for en kontradiktorisk procedure. Generelt meddeler institutionen eller organet inden for seks uger efter fremsendelsen af disse bemærkninger Revisionsretten sine eventuelle svar vedrørende disse bemærkninger. Denne periode suspenderes i behørigt begrundede tilfælde, navnlig hvor det under den kontradiktoriske procedure er nødvendigt for den pågældende institution eller det pågældende organ at få feedback fra medlemsstaterne for at kunne færdiggøre sit svar. Den pågældende institution eller det pågældende organ forholder sig i sit svar direkte og udelukkende til Revisionsrettens bemærkninger. Revisionsretten sikrer, at særberetninger udarbejdes og vedtages inden for en passende periode, som generelt ikke overstiger 13 måneder. Særberetningerne sendes sammen med de berørte institutioners eller organers svar straks til Europa-Parlamentet og Rådet, der hver især, eventuelt sammen med Kommissionen, afgør, hvordan der skal følges op herpå. Revisionsretten tager alle nødvendige skridt til at sikre, at de berørte institutioners eller organers svar på dens bemærkninger placeres ved siden af eller efter hver bemærkning, som svarene vedrører, samt at tidsplanen for udarbejdelse af offentliggøres sammen med særberetningen offentliggøres.

BILAG II

RAPPORTERING

	Periodisk rapportering fra Kommissionen (nuværende finansforordning)		Forslag til periodisk rapportering fra Kommissionen (foreslåede finansforordning)		Revisionsrettens ændringsforslag	
	Dato	Rapport	Dato	Rapport	Forelagt til revision	Rapport
1	1. marts »n+1«	Foreløbige årsregnskaber for de øvrige institutioner og organer for år »n«	1. marts »n+1«	Foreløbige årsregnskaber for de øvrige institutioner og organer for år »n«	1. marts »n+1«	Foreløbige årsregnskaber for alle institutioner og organer for år »n«
2	31. marts »n+1«	Kommissionens foreløbige årsregnskab og Unionens konsoliderede foreløbige årsregnskab for år »n«	31. marts »n+1«	Kommissionens foreløbige årsregnskab og Unionens konsoliderede foreløbige årsregnskab for år »n«	31. marts »n+1«	Unionens foreløbige konsoliderede årsregnskab for år »n«
3	31. marts »n+1«	Beretning om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning i år »n« (artikel 142 i den nuværende finansforordning)	31. marts »n+1«	Beretning om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning i år »n« (artikel 241 i den foreslåede finansforordning)	1. marts »n+1«	Beretning om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning i år »n« (artikel 241 i den foreslåede finansforordning)
4	15. juni »n+1«	Sammenfatning af årsberetningerne (artikel 66, stk. 9, i den nuværende finansforordning)	31. juli »n+1«	Indgår i den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport (som del af den integrerede regnskabs- og ansvarlighedsrapportering) (artikel 239 i den foreslåede finansforordning)	31. marts »n+1«	En enkelt ansvarlighedsrapport
5		Evalueringsrapport af Unionens finanser på grundlag af de opnåede resultater (artikel 318 i TEUF)	31. juli »n+1«	Indgår i den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport (som del af den integrerede regnskabs- og ansvarlighedsrapportering) (artikel 239 i den foreslåede finansforordning)	1. maj »n+1«	En særskilt rapport med en beskrivelse af omfanget og resultaterne af evalueringer af EU's udgiftspolitikker og andre politikker
6	1. juli »n+1«	Årsberetningerne for år »n«	31. juli »n+1«	Indgår i den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport (som del af den integrerede regnskabs- og ansvarlighedsrapportering) (artikel 239 i den foreslåede finansforordning). Resultatoplysninger skal rapporteres i de programmerklæringer, der vedlægges budgetforslaget		Interne kommissionsdokumenter. Der er ingen grund til at omtale dem i finansforordningen. Centrale resultatoplysninger kan medtages i evalueringsrapporten
7	1. juli »n+1«	Endelige årsregnskaber for de øvrige institutioner og organer for år »n« (artikel 148 i den nuværende finansforordning)	1. juli »n+1«	Endelige årsregnskaber for de øvrige institutioner og organer for år »n« (artikel 238 i den foreslåede finansforordning)	15. juni »n+1«	Endelige årsregnskaber for alle institutioner og organer for år »n«

	Periodisk rapportering fra Kommissionen (nuværende finansforordning)		Forslag til periodisk rapportering fra Kommissionen (foreslåede finansforordning)		Revisionsrettens ændringsforslag	
	Dato	Rapport	Dato	Rapport	Forelagt til revision	Rapport
8	31. juli »n+1«	Det endelige konsoliderede årsregnskab og Kommis- sionens årsregnskab for år »n« (artikel 148 i den nu- værende finansforordning)	31. juli »n+1«	Det konsoliderede årsregn- skab (som del af den inte- grerede regnskabs- og an- svarlighedsrapportering) (artikel 238, stk. 5, og ar- tikel 239 i den foreslåede finansforordning)	30. juni »n+1«	Det konsoliderede årsregn- skab
9	31. juli »n+1«	Meddelelse fra Kommis- sionen til Europa-Parlamen- tet, Rådet og Revisionsret- ten om beskyttelse af EU- budgettet frem til udgan- gen af år »n«	31. juli »n+1«	Rapport om forebyggende og korrigerende foranstalt- ninger, der omfatter EU- budgettet (som del af den integrerede regnskabs- og ansvarlighedsrapportering) (artikel 239 i den fore- slåede finansforordning)	31. marts »n+1«	Rapport om forebyggende og korrigerende foranstalt- ninger, der omfatter EU- budgettet (som del af den integrerede regnskabs- og ansvarlighedsrapportering) (artikel 239 i den foreslåede finansforordning)
10		Rapport om beskyttelsen af Unionens finansielle interesser (bekæmpelse af svig) (som del af den inte- grerede regnskabs- og an- svarlighedsrapportering) (artikel 325 i TEUF)	31. juli »n+1«	Rapport om beskyttelsen af Unionens finansielle interesser (bekæmpelse af svig) (som del af den inte- grerede regnskabs- og an- svarlighedsrapportering) (artikel 325 i TEUF)	31. marts »n+1«	Rapport om beskyttelsen af Unionens finansielle inter- esser (bekæmpelse af svig) (som del af den integrerede regnskabs- og ansvarlig- hedsrapportering) (arti- kel 325 i TEUF)
11		Resumé af interne revisio- ner (artikel 99, stk. 5, i den nuværende finans- forordning)	31. juli »n+1«	Beretning, som indeholder et resumé af interne revisi- oner (artikel 116, stk. 8, i den foreslåede finansfor- ordning)	31. marts »n+1«	Indgår i ansvarlighedsrap- porten
12		Rapport om opfølgning på decharge (artikel 165, stk. 3, i den nuværende fi- nansforordning)	31. juli »n+2«	Rapport om opfølgning på decharge (artikel 253, stk. 3, i den foreslåede fi- nansforordning)		
13	15. juni »n+1«	Beretning om trustfonde		Beretning om trustfonde (artikel 244 i den fore- slåede finansforordning)	30. juni »n+1«	Indgår som en konsolideret erklæring i det konsolide- rede årsregnskab
14	1. septem- ber »n+1«	Budgetforslag for år »n+2«	1. septem- ber »n+1«	Budgetforslag — med oplysninger om finansielle instrumen- ter, budgetgarantier og finansiell bistand — med programredego- relser		

	Periodisk rapportering fra Kommissionen (nuværende finansforordning)		Forslag til periodisk rapportering fra Kommissionen (foreslåede finansforordning)		Revisionsrettens ændringsforslag	
	Dato	Rapport	Dato	Rapport	Forelagt til revision	Rapport
15	15. september	Beretning om aktuelle risici, der er konstateret, generelle tendenser, man har bemærket, nye regnskabsmæssige problemer og oplysninger om inddrivelse (artikel 150, stk. 4, i den nuværende finansforordning)	15. september	Beretning om aktuelle risici, der er konstateret, generelle tendenser, man har bemærket, nye regnskabsmæssige problemer og oplysninger om inddrivelse (artikel 243 i den foreslåede finansforordning)	1. september	Beretning om aktuelle risici, der er konstateret, generelle tendenser, man har bemærket, nye regnskabsmæssige problemer og oplysninger om inddrivelse (artikel 243 i den foreslåede finansforordning)
16		Beretning om budgetgarantier og risici (artikel 149)		Sammenlagt med beretningen om finansielle instrumenter, der er knyttet til budgetforslaget		
17	Okt./nov. »n+1«	Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om finansielle instrumenter, der modtager støtte fra det almindelige budget (artikel 140, stk. 8, i den nuværende finansforordning)	1. september »n+1«	Beretning om finansielle instrumenter, budgetgarantier og finansiell bistand, eventualforpligtelser og den fælles hensættelsesfond (artikel 39, stk. 4 og 5, artikel 50, stk. 1, og artikel 242 i den foreslåede finansforordning). Forelægges sammen med budgetforslaget for år »n+2«		

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA